

42000A0922(02)

L 239/19

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

22.9.2000

KONVENCIJA
O IZVAJANJU SCHENGenskega SPORAZUMA
z dne 14. junija 1985

med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah

KRALJEVINA BELGIJA, ZVEZNA REPUBLIKA NEMČIJA, FRANCOSKA REPUBLIKA, VELIKO VOJVODSTVO LUKSEMBURG IN KRALJEVINA NIZOZEMSKA, v nadaljevanju „pogodbence“, so se,

NA PODLAGI Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah,

ODLOČENE izpolniti zavezo, izraženo v tem sporazumu, o odpravi kontrol na skupnih mejah pri pretoku oseb in o pospešitvi prevoza in pretoka blaga na teh mejah,

KER Pogodba o ustanovitvi Evropskih skupnosti, dopolnjena z Enotno evropsko listino, določa, da notranji trg obsega območje brez notranjih meja,

KER je namen pogodbence doseči ta cilj brez poseganja v ukrepe, ki jih je treba sprejeti za izvajanje določb Pogodbe,

KER izvršitev te odločitve zahteva vrsto ustreznih ukrepov in tesno sodelovanje med pogodbenicami,

DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

NASLOV I
OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

tretja država: država, ki ni država pogodbenica;

Posamezni izrazi v tej konvenciji pomenijo:

tujec: oseba, ki ni državljan države članice Evropske skupnosti;

notranje meje: skupne kopenske meje pogodbenic, njihova letališča za notranje lete in morska pristanišča za redne trajektne povezave izključno iz pristanišč ali v druga pristanišča na ozemlju pogodbenic, ki se ne ustavljajo v nobenem pristanišču zunaj teh ozemelj;

tujec, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa: tujec, za katerega je bil v skladu s členom 96 v schengenski informacijski sistem vnesen ukrep zavrnitve vstopa;

mejni prehod: prehod, za katerega pristojni organi določijo, da je dovoljen za prehod zunanjih meja;

zunanje meje: kopenske in morske meje pogodbenic ter njihova letališča in morska pristanišča, če ne gre za notranje meje;

mejna kontrola: kontrola na meji, ki se izvaja izključno zaradi nameravanega prestopa meje, ne glede na kakršne koli druge razloge;

notranji let: let izključno z ozemelj ali na ozemlja pogodbenic in brez pristanka na ozemlju tretje države;

prevoznik: katera koli fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po zraku, morju ali kopnem;

dovoljenje za prebivanje: dovoljenje kakršne koli vrste, ki ga izda pogodbenica in ki dovoljuje prebivanje na njenem ozemlju; izraz ne vključuje dovoljenja za začasno prebivanje na ozemlju pogodbenice zaradi obravnavanja prošnje za azil ali za dovoljenje za prebivanje;

prošnja za azil: kakršna koli prošnja, ki jo pisno, ustno ali drugače predloži tujec na zunanji meji ali na ozemlju pogodbenice z namenom, da se mu prizna status begunca v skladu z Ženevsko konvencijo o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila

spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, in da kot tak pridobi pravico do prebivanja;

prosilec za azil: tujec, ki je vložil prošnjo za azil v smislu te konvencije in v zvezi s katero še ni bila sprejeta pravnomočna odločba;

obravnavanje prošelj za azil: vsi postopki preverjanja in odločanja o prošnjah za azil, vključno z ukrepi, ki se sprejmejo na podlagi pravnomočne odločbe v zvezi s prošnjo, razen določitve pogodbenice, ki je odgovorna za obravnavanje prošelj za azil v skladu s to konvencijo.

NASLOV II

ODPRAVA KONTROL NA NOTRANJIH MEJAH IN GIBANJE OSEB

POGLAVJE 1

PRESTOP NOTRANJIH MEJA

Člen 2

1. Prehod notranjih meja je mogoč kjerkoli brez osebne kontrole.

2. Kadar je to potrebno zaradi javnega reda ali nacionalne varnosti, se lahko pogodbenica po posvetovanju z drugimi pogodbenicami odloči za določen čas izvajati nacionalno mejno kontrolo na notranjih mejah, ki mora biti primerna glede na razmere. Če je zaradi javnega reda ali nacionalne varnosti potrebno takojšnje ukrepanje, zadevna pogodbenica sprejme potrebne ukrepe in o tem čim prej obvesti druge pogodbenice.

3. Odprava osebne kontrole na notranjih mejah ne vpliva na določbe člena 22 ali na izvajanje policijskih pooblastil pristojnih organov po nacionalni zakonodaji pogodbenice na celotnem ozemlju pogodbenice ali na zahteve, da je treba imeti in pokazati dovoljenja in listine, ki jih določa nacionalna zakonodaja pogodbenice.

4. Kontrola blaga se izvaja v skladu z ustreznimi določbami te konvencije.

POGLAVJE 2

PRESTOP ZUNANJIH MEJA

Člen 3

1. Prestop zunanjih meja je praviloma dovoljen samo na mejnih prehodih in v času, ki je za to določen. Podrobnejša navodila, izjeme in režim za obmejni promet ter predpisi, ki urejajo posebne kategorije pomorskega prometa, kakor sta rekreacijsko čolnarjenje in obalni ribolov, sprejme Izvršni odbor.

2. Pogodbenice se zavežejo, da bodo uvedle kazni za nedovoljen prestop zunanjih meja zunaj mejnih prehodov ali v času, ki ni določen za prehod meje.

Člen 4

1. Pogodbenice zagotovijo, da se od leta 1993 naprej za potnike in njihovo ročno prtljago na letih iz tretjih držav pri prestopu na notranje lete vstopna kontrola opravi na letališču, na katerega ima prihod zunanji let. Za potnike in njihovo ročno prtljago na notranjih letih, ki prestopijo na lete za tretje države, se izstopna kontrola opravi na letališču, s katerega ima odhod zunanji let.

2. Pogodbenice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo izvajanje kontrol v skladu z odstavkom 1.

3. Niti odstavka 1 niti odstavka 2 ne vpliva na kontrole oddane prtljage; take kontrole se izvajajo bodisi na letališču v namembnem kraju ali na letališču odhoda.

4. Ne glede na opredelitev notranjih meja se do dneva iz odstavka 1 letališča za notranje lete štejejo kot zunanje meje.

Člen 5

1. Za bivanje, ki ni daljše od treh mesecev, se lahko dovoli vstop na ozemlje pogodbenic tujcu, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) ima veljavno listino ali listine za prehod meje, ki jih opredeli Izvršni odbor;
- (b) ima veljaven vizum, če se ta zahteva;
- (c) na zahtevo pokaže dokumente, ki pojasnjujejo namen in pogoje nameravanega bivanja, in ima zadostna sredstva za preživetje v času nameravanega bivanja in za povratek v izvorno državo ali za tranzit v tretjo državo, v katero bo dejansko tudi lahko vstopil, ali ima možnost zakonito pridobiti taka sredstva;
- (d) ni oseba, za katero je razpisan ukrep zavrnitve vstopa;
- (e) ne pomeni nevarnosti za javni red, nacionalno varnost ali mednarodne odnose katere koli pogodbenice.

2. Tujcu, ki ne izpolnjuje vseh zgornjih pogojev, se ne dovoli vstop na ozemlje pogodbenic, razen če pogodbenica meni, da je potrebna izjema od tega načela iz humanitarnih razlogov, zaradi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. V takih primerih se dovoljenje za vstop omeji na ozemlje zadevne pogodbenice, ki mora o tem obvestiti druge pogodbenice.

To ne izključuje uporabe posebnih določb o pravici do azila ali določb iz člena 18.

3. Tujci, ki imajo dovoljenje za prebivanje ali vizum za ponovni vstop v državo, ki ga izda ena od pogodbenic ali, če se tako zahteva, obe listini, lahko vstopijo za namene tranzita, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisov ukrepov pogodbenice, katere zunanje meje želijo prestopiti.

Člen 6

1. Pristojni organi izvajajo mejno kontrolo pri prehodu zunanjih meja. Kontrola se izvaja za ozemlja pogodbenic po enotnih načelih v okviru nacionalnih pristojnosti in po nacionalni zakonodaji ter z upoštevanjem interesov vseh pogodbenic.

2. Enotna načela iz odstavka 1 so:

- (a) Osebna kontrola ne zajema samo preverjanja potnih listin in drugih pogojev za vstop, prebivanje, delo in izstop iz države, ampak tudi preverjanje zaradi odkrivanja in preprečevanja nevarnosti za nacionalno varnost in javni red držav pogodbenic. Izvajajo se tudi kontrole prevoznih sredstev in stvari v posesti oseb, ki prečkajo mejo. Vsaka pogodbenica izvaja kontrole v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, zlasti v primeru preiskav.
- (b) Pri vseh osebah se mora opraviti vsaj ena od teh kontrol za ugotovitev njihove istovetnosti na podlagi pokazanih ali predloženih potnih listin.
- (c) Pri vstopu tujcev je treba opraviti temeljito kontrolo iz točke (a).
- (d) Pri izstopu iz države se opravijo take kontrole, kakršne so potrebne v interesu vseh pogodbenic po pravu tujcev zaradi odkrivanja in preprečevanja nevarnosti za nacionalno varnost in javni red pogodbenic. Pri tujcih se take kontrole vedno opravijo.
- (e) Če v določenih okoliščinah takih kontrol ni mogoče izvesti, je treba določiti prednosti. V tem primeru ima kontrola pri vstopu praviloma prednost pred kontrolo pri izstopu iz države.

3. Pristojni organi za varovanje zunanje meje zunaj mejnih prehodov uporabljajo mobilne enote; isto velja za mejne prehode zunaj običajnega delovnega časa. To varovanje se izvaja na tak način, da odvrča ljudi od tega, da bi se skušali izogniti kontroli na mejnem prehodu. Postopke varovanja določi, če je potrebno, Izvršni odbor.

4. Pogodbenice se obvezujejo, da bodo razporedile dovolj ustrezno usposobljenih policistov za izvajanje kontrole in nadzora na zunanjih mejah.

5. Za nadzor zunanjih meja velja enak standard varovanja.

Člen 7

Pogodbenice si medsebojno pomagajo in stalno tesno sodelujejo zaradi učinkovitega izvajanja mejne kontrole in varovanja meje. Zlasti si izmenjujejo vse pomembne informacije, razen osebnih podatkov, če ni s to konvencijo določeno drugače. Čim bolj uskladijo vsa navodila za organe, ki so odgovorni za kontrolo, in spodbujajo standardno izobraževanje in usposabljanje uradnikov za mejno kontrolo. Takšno sodelovanje lahko poteka v obliki izmenjave uradnikov za zvezo.

Člen 8

Izvršni odbor sprejme potrebne odločitve o praktičnih postopkih za izvajanje mejne kontrole in varovanja meje.

POGLAVJE 3

VIZUMI

Oddelek 1

Vizumi za kratkoročno prebivanje

Člen 9

1. Pogodbenice se zavezujejo sprejeti skupno politiko o pretoku oseb in zlasti o ureditvi glede vizumov. Pri tem si medsebojno pomagajo. Pogodbenice se zavezujejo, da si bodo prizadevale uskladiti svoje vizumske politike s skupnim soglasjem.

2. Vizumska ureditev za tretje države, za državljane katerih v času podpisa te konvencije ali kasneje velja vizumska ureditev, ki je enotna za vse pogodbenice, se lahko spremeni samo s soglasjem vseh pogodbenic. Pogodbenica lahko v izjemnih primerih odstopi od skupne vizumske ureditve za določeno tretjo državo, če pomembni razlogi nacionalne politike zahtevajo takojšnjo odločitev. Pogodbenica se mora najprej posvetovati z drugimi pogodbenicami in pri svoji odločitvi upoštevati njihove interese in posledice te odločitve.

Člen 10

1. Uvede se enotni vizum, ki velja za celotno ozemlje pogodbenic. Ta vizum, katerega rok veljavnosti določa člen 11, se lahko izda za obiske, ki niso daljši od treh mesecev.

2. Do uvedbe takega vizuma pogodbenice priznavajo nacionalne vizume, pod pogojem da so izdani v skladu s skupnimi pogoji in merili, določenimi v okviru ustreznih določb tega poglavja.

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 si vsaka pogodbenica pridržuje pravico do omejitve ozemeljske veljavnosti vizuma v skladu s skupno ureditvijo, določeno v okviru ustreznih določb tega poglavja.

Člen 11

1. Vizum iz člena 10 je lahko:

- (a) potovalni vizum za enkratni ali večkratni vstop, če niti enkratno neprekinjeno bivanje niti skupno trajanje zaporednih bivanj, šteto od datuma prvega prihoda, ni daljše od treh mesecev na pol leta;
- (b) tranzitni vizum, ki dovoljuje imetniku enkratno, dvakratno ali v izjemnih primerih večkratno potovanje prek ozemlja pogodbenic na ozemlje tretje države, pri čemer noben tranzit ne traja več kot pet dni.

2. Odstavek 1 ne preprečuje pogodbenici, da v zadevnem obdobju pol leta po potrebi izda nov vizum, katerega veljavnost je omejena samo na njeno ozemlje.

Člen 12

1. Enotni vizum iz člena 10(1) izdajajo diplomatska in konzularna predstavništva pogodbenic in, kadar je to ustrezno, organi pogodbenic, imenovani v skladu s členom 17.

2. Pogodbenica, ki je pristojna za izdajo takega vizuma, je načeloma pogodbenica, ki je glavna namembna država. Če te ni mogoče določiti, vizum načeloma izda diplomatsko ali konzularno predstavništvo pogodbenice prvega vstopa.

3. Izvršni odbor določi način izvajanja in zlasti merila za določitev glavne namembne države.

Člen 13

1. Vizuma ni mogoče vpisati v potno listino, katere veljavnost je potekla.

2. Veljavnost potne listine mora biti daljša od veljavnosti vizuma, ob upoštevanju časa uporabe vizuma.

Omogočati mora, da se lahko tujci vrnejo v svojo matično državo ali vstopijo v tretjo državo.

Člen 14

1. Vizuma ni mogoče vpisati v potno listino, če potna lista v kateri od pogodbenic ne velja. Če potna lista velja samo v eni ali samo v nekaterih pogodbenicah, je vpisani vizum omejen samo na to pogodbenico ali pogodbenice.

2. Če ena ali več pogodbenic potnih listin ne priznava, se lahko namesto vizuma izda dovoljenje, ki velja kot vizum.

Člen 15

Načeloma se lahko vizumi iz člena 10 izdajo samo, če tujec izpolnjuje pogoje za vstop, določene v členu 5(1)(a), (c), (d) in (e).

Člen 16

Če pogodbenica meni, da je potrebna izjema načela iz člena 15 glede katerega od pogojev iz člena 5(2) in izda vizum tujcu, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop iz člena 5(1), je veljavnost tega vizuma omejena na ozemlje te pogodbenice, ki mora o tem obvestiti druge pogodbenice.

Člen 17

1. Izvršni odbor sprejme skupna pravila za obravnavanje prošenj za izdajo vizuma, zagotovi njihovo pravilno izvajanje in jih prilagaja novim razmeram in okoliščinam.

2. Izvršni odbor tudi navede primere, ko se je glede izdaje vizuma treba posvetovati s centralnim organom pogodbenice, pri katerem je bila vložena prošnja, in, kadar je to ustrezno, s centralnimi organi drugih pogodbenic.

3. Izvršni odbor sprejema tudi potrebne odločitve o:

(a) potnih listinah, v katere se lahko pritrdi vizum;

(b) organih, ki izdajajo vizume;

(c) pogojih za izdajo vizumov na mejnih prehodih;

(d) obliki, vsebini in roku veljavnosti vizumov ter o pristojbini, ki se plača za njihovo izdajo;

(e) pogojih za podaljšanje in zavrnitev vizuma iz točk (c) in (d) glede na interese vseh pogodbenic;

(f) postopkih za omejitev ozemeljske veljavnosti vizumov;

(g) načelih, ki veljajo za pripravo skupnega seznama tujcev, za katere je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa, brez vpliva na člen 96.

Oddelek 2

Vizumi za dolgoročno prebivanje

Člen 18

Vizumi za bivanje, daljše od treh mesecev, so nacionalni vizumi, ki jih izda ena od pogodbenic v skladu s svojo nacionalno zakonodajo. Taki vizumi omogočajo imetnikom, da tranzitno potujejo prek ozemlja drugih pogodbenic na ozemlje pogodbenice, ki je izdala vizum, razen če ne izpolnjujejo pogojev za vstop iz člena 5(1)(a), (d) in (e) ali so na nacionalnem seznamu razpisanih ukrepov pogodbenice, prek ozemlja katere želijo tranzitno potovati.

POGLAVJE 4

POGOJI, KI VELJAJO ZA GIBANJE TUJCEV

Člen 19

1. Tujci, ki so imetniki enotnih vizumov in so zakonito vstopili na ozemlje pogodbenice, se med veljavnostjo njihovega vizuma lahko prosto gibljejo na ozemljih vseh pogodbenic pod pogojem, da izpolnjujejo pogoje za vstop iz člena 5(1)(a), (c), (d) in (e).

2. Do uvedbe enotnega vizuma se lahko tujci, imetniki vizuma, ki ga je izdala ena od pogodbenic in so zakonito vstopili na ozemlje ene od pogodbenic, med veljavnostjo vizuma do največ tri mesece od datuma prvega vstopa prosto gibljejo na ozemljih vseh pogodbenic, če izpolnjujejo pogoje za vstop iz člena 5(1)(a), (c), (d) in (e).

3. Odstavka 1 in 2 ne veljata za vizume, katerih veljavnost je ozemeljsko omejena v skladu s poglavjem 3 tega naslova.

4. Uporaba tega člena ne vpliva na člen 22.

Člen 20

1. Tujci, za katere se ne zahteva vizum, se lahko prosto gibljejo na ozemljih pogodbenic največ tri mesece v obdobju šestih mesecev od prvega vstopa, če izpolnjujejo pogoje za vstop iz člena 5(1)(a), (c), (d) in (e).

2. Odstavek 1 ne vpliva na pravico vsake pogodbenice, da v izjemnih okoliščinah ali v skladu z dvostranskim sporazumom, sklenjenim pred začetkom veljavnosti te konvencije, dovoli daljše bivanje tujca, na svojem ozemlju od treh mesecev.

3. Uporaba tega člena ne vpliva na člen 22.

Člen 21

1. Tujci, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala ena od pogodbenic, se lahko na podlagi tega dovoljenja in veljavne potne listine do tri mesece prosto gibljejo na ozemlju drugih pogodbenic, če izpolnjujejo pogoje za vstop iz člena 5(1)(a), (c) in (e) in niso na nacionalnem seznamu razpisanih ukrepov zadevnih pogodbenic.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za tujce, ki imajo dovoljenje za začasno prebivanje, ki ga je izdala ena od pogodbenic, in za potne listine, ki jih je izdala ta pogodbenica.

3. Pogodbenice pošljejo Izvršnemu odboru seznam listin, ki jih izdajajo kot veljavne potne listine, dovoljenj za prebivanje ali dovoljenj za začasno prebivanje v smislu tega člena.

4. Uporaba tega člena ne vpliva na člen 22.

Člen 22

1. Tujci, ki zakonito vstopijo na ozemlje ene od pogodbenic, se morajo pod pogoji, ki jih določi vsaka pogodbenica, prijaviti pristojnim organom pogodbenice, na katere ozemlje vstopijo. Taki tujci se prijavijo bodisi ob vstopu ali v treh delovnih dneh po

vstopu, kakor po prostem preudarku določi pogodbenica, na katere ozemlje vstopijo.

2. Tujci, ki prebivajo na ozemlju ene od pogodbenic in vstopijo na ozemlje druge pogodbenice, se morajo prijaviti organom v skladu z odstavkom 1.

3. Vsaka pogodbenica določi izjeme od odstavkov 1 in 2 in jih sporoči Izvršnemu odboru.

Člen 23

1. Tujci, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za kratkoročno bivanje na ozemlju pogodbenice, morajo načeloma nemudoma zapustiti ozemlje pogodbenic.

2. Tujci, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali začasno dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala druga pogodbenica, morajo nemudoma oditi na ozemlje te pogodbenice.

3. Če taki tujci ne odidejo prostovoljno ali če se lahko domneva, da tega ne bodo storili, ali če se njihov takojšnji odhod zahteva zaradi državne varnosti ali javnega reda, jih je treba prisilno odstraniti z ozemlja pogodbenice, v kateri so bili prijeti, v skladu z nacionalno zakonodajo te pogodbenice. Če ta zakonodaja ne dopušča prisilne odstranitve, lahko ta pogodbenica dovoli zadevnim osebam, da ostanejo na njenem ozemlju.

4. Taki tujci se lahko prisilno odstranijo z ozemlja te pogodbenice v njihovo državo izvora ali v katero koli drugo državo, ki jih je pripravljena sprejeti, zlasti v skladu z ustreznimi določbami sporazumov o ponovnem sprejemu, ki jih sklenejo pogodbenice.

5. Odstavek 4 ne izključuje uporabe nacionalnih določb o pravicah do azila, Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, odstavka 2 tega člena ali člena 33(1) te konvencije.

Člen 24

V skladu z ustreznimi merili in praktično ureditvijo, ki jih opredeli Izvršni odbor, pogodbenice druga drugi poravnajo vsa finančna neravnovesja, ki nastanejo zaradi obveznosti prisilne odstranitve iz člena 23, če take prisilne odstranitve ni mogoče opraviti na stroške tujca.

POGLAVJE 5

DOVOLJENJA ZA PREBIVANJE IN RAZPISI UKREPA ZAVRINITVE VSTOPA

Člen 25

1. Kadar pogodbenica obravnava izdajo dovoljenja za prebivanje tujcu, za katerega je bil razpisan ukrep zavrinitve vstopa, se najprej posvetuje s pogodbenico, ki je ukrep razpisala, in upošteva njene interese; dovoljenje za prebivanje se izda samo iz utemeljenih razlogov, kakor so humanitarni razlogi ali mednarodne obveznosti.

Če se dovoljenje za prebivanje izda, pogodbenica, ki je ukrep razpisala, ukrep prekliče, vendar pa lahko tujca uvrsti na svoj nacionalni seznam razpisanih ukrepov.

2. Če se izkaže, da je bil ukrep zavrinitve vstopa razpisan za tujca z veljavnim dovoljenjem za prebivanje, ki ga je izdala ena od pogodbenic, se pogodbenica, ki je ukrep razpisala, posvetuje s pogodbenico, ki je izdala dovoljenje za prebivanje, da bi ugotovili, ali obstajajo zadostni razlogi za razveljavitev dovoljenja za prebivanje.

Če se dovoljenje za prebivanje ne razveljavi, pogodbenica, ki je ukrep razpisala, ta ukrep prekliče, vendar pa lahko tujca uvrsti na svoj nacionalni seznam razpisanih ukrepov.

POGLAVJE 6

SPREMLJAJOČI UKREPI

Člen 26

1. Pogodbenice se v skladu z obveznostmi, ki izhajajo iz njihovega pristopa k Ženevski konvenciji o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, zavezujejo v svojo nacionalno zakonodajo vključiti naslednja pravila:

(a) Če je tujcem zavrinen vstop na ozemlje ene od pogodbenic, zanje odgovarja prevoznik, ki jih je po zračni, morski ali kopenski poti pripeljal na zunanjo mejo. Na zahtevo organov za nadzor meje mora prevoznik tujce vrniti v tretjo državo, iz katere jih je pripeljal, ali v tretjo državo, ki je izdala potno listino, s katero so potovali, ali v katero koli drugo tretjo državo, ki jih je pripravljena sprejeti.

(b) Prevoznik mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da ima tujec, ki ga je pripeljal po zračni ali morski poti, potrebne potne listine za vstop na ozemlja pogodbenic.

2. Pogodbenice se v skladu z obveznostmi, ki izhajajo iz njihovega pristopa k Ženevski konvenciji o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, in v skladu s svojim ustavnim pravom obvezujejo uvesti kazni za prevoznike, ki na njihova ozemlja iz tretje države po zračni ali morski poti pripeljejo tujce, ki nimajo potrebnih potnih listin.

3. Odstavka 1(b) in 2 se uporabljata tudi za prevoznike v mednarodnem prometu, ki po kopenski poti z avtobusom prevažajo skupine, z izjemo obmejnega prometa.

Člen 27

1. Pogodbenice ustrezno kaznujejo osebo, ki zaradi dobička tujcu pomaga ali poskuša pomagati vstopiti ali prebivati na ozemlju ene od pogodbenic v nasprotju z zakonodajo te pogodbenice o vstopu in prebivanju tujcev.

2. Če je pogodbenica obveščena o ravnanjih iz odstavka 1, ki so v nasprotju z zakonodajo druge pogodbenice, to pogodbenico o tem obvesti.

3. Vsaka pogodbenica, ki zahteva, da zaradi kršitve njene zakonodaje druga pogodbenica preganja ravnanja iz odstavka 1, mora v uradnem poročilu ali potrdilu pristojnega organa navesti pravne določbe, ki so bile kršene.

POGLAVJE 7

PRISTOJNOST ZA OBRAVNAVANJE PROŠENJ ZA AZIL

Člen 28

Pogodbenice ponovno potrjujejo svoje obveznosti po Ženevski konvenciji o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, da bodo te instrumente uporabljale brez kakršnih koli ozemeljskih omejitev, in svojo zavezanost sodelovati pri izvajanju teh instrumentov z Uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce.

Člen 29

1. Pogodbenice se zavezujejo obravnavati vsako prošnjo za azil, ki jo vložijo tujec, na katerem koli od njihovih ozemelj.

2. Ta obveznost ne zavezuje pogodbenice, da vsem prosilcem za azil dovoli vstopiti ali ostati na njenem ozemlju.

Vsaka pogodbenica ohrani pravico zavrniti vstop ali odstraniti prosilca za azil v tretjo državo na podlagi svojih nacionalnih predpisov in v skladu s svojimi mednarodnimi obveznostmi.

3. Za obravnavanje prošnje je pristojna samo ena pogodbenica, ne glede na to, v kateri pogodbenici tujec vložijo prošnjo za azil. Ta se določi na podlagi meril iz člena 30.

4. Ne glede na odstavek 3 vsaka pogodbenica ohrani pravico, da iz posebnih razlogov, predvsem v zvezi z nacionalnim pravom, obravnava prošnjo za azil, četudi je po tej konvenciji za to pristojna druga pogodbenica.

Člen 30

1. Pogodbenica, ki je pristojna za obravnavanje prošnje za azil, se določi na naslednji način:

(a) pogodbenica je pristojna za obravnavanje prošnje, če je prosilcu za azil izdala kakršenkoli vizum ali dovoljenje za prebivanje. Če je vizum izdala po pooblastilu druge pogodbenice, je pristojna pogodbenica, ki je dala pooblastilo;

(b) če sta prosilcu za azil vizum ali dovoljenje za prebivanje izdali dve ali več pogodbenic, je pristojna pogodbenica, ki je izdala vizum ali dovoljenje za prebivanje, ki zadnje preneha veljati;

(c) pristojnost iz (a) in (b) velja, dokler prosilec za azil ne zapusti ozemlja pogodbenic, četudi preteče rok veljavnosti njegovega vizuma ali dovoljenja za prebivanje. Če prosilec za azil zapusti ozemlje pogodbenic, ko mu je bil izdan vizum ali dovoljenje za prebivanje, so te listine osnova za določitev odgovornosti iz (a) in (b), razen če so listine po nacionalnih predpisih medtem prenehale veljati;

(d) če pogodbenice od prosilca za azil ne zahtevajo vizuma, je pristojna pogodbenica, prek zunanjih meja katere je prosilec za azil vstopil na ozemlje pogodbenic.

Do popolne uskladitve vizumskih politik in če prosilca za azil samo nekatere pogodbenice oprostijo zahteve po pridobitvi vizuma, je po točkah (a), (b) in (c) pristojna pogodbenica, prek zunanjih meja katere je prosilec za azil na podlagi oprostite zahteve po pridobitvi vizuma vstopil na ozemlje pogodbenic.

Če je prošnja za azil vložena v pogodbenici, ki je prosilcu za azil izdala tranzitni vizum — ne glede na to, ali je bila opravljena kontrola potnega lista prosilca za azil ali ne — in če je bil tranzitni vizum izdan po tem, ko je tranzitna država prek konzularnih ali diplomatskih organov namembne pogodbenice preverila, da prosilec za azil izpolnjuje pogoje za vstop v namembno pogodbenico, je za obravnavanje prošnje pristojna namembna pogodbenica.

(e) če prosilec za azil vstopi na ozemlje pogodbenic, ne da bi imel eno ali več listin za prestop meje, ki jih določijo Izvršni odbor, je pristojna pogodbenica, prek zunanjih meja katere je prosilec za azil vstopil na ozemlje pogodbenic;

(f) če tujec, katerega prošnjo za azil že obravnava ena od pogodbenic, vložijo novo prošnjo, je pristojna pogodbenica, ki obravnava prvo prošnjo;

(g) če tujec, pri katerem je že bila sprejeta pravomočna odločba v zvezi s prošnjo za azil, vložijo ponovno prošnjo, je pristojna pogodbenica, ki je obravnavala prejšnjo prošnjo, razen če je prosilec za azil zapustil ozemlje pogodbenic.

2. Če se pogodbenica obveže obravnavati prošnjo za azil v skladu s členom 29(4), preneha pristojnost pogodbenice, ki je pristojna po odstavku 1 tega člena.

3. Če na podlagi meril iz odstavkov 1 in 2 pristojne pogodbenice ni mogoče določiti, je pristojna pogodbenica, v kateri je bila vložena prošnja za azil.

Člen 31

1. Pogodbenice si prizadevajo čim hitreje določiti, katera pogodbenica je pristojna za obravnavanje prošnje za azil.

2. Če v pogodbenici, ki ni pristojna po členu 30, prošnjo za azil vložijo tujec, ki prebiva na njenem ozemlju, lahko ta pogodbenica zaprosi pristojno pogodbenico, da prevzame obravnavanje prošnje za azil.

3. Pristojna pogodbenica mora prevzeti skrb za prosilca za azil iz odstavka 2, če je zaprosiloposlano v šestih mesecih od vložitve prošnje za

azil. Če zaprosilo ni poslano v tem roku, je za obravnavanje prošnje pristojna pogodbenica, v kateri je bila vložena prošnja za azil.

Člen 32

Pogodbenica, ki je pristojna za obravnavanje prošnje za azil, prošnjo obravnava v skladu s svojim nacionalnim pravom.

Člen 33

1. Če je prosilec za azil med postopkom za pridobitev azila nezakonito na ozemlju druge pogodbenice, je pristojna pogodbenica dolžna sprejeti prosilca za azil nazaj.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če je druga pogodbenica izdala prosilcu za azil dovoljenje za prebivanje, ki velja eno leto ali več. V tem primeru se pristojnost za obravnavanje prošnje prenese na drugo pogodbenico.

Člen 34

1. Pristojna pogodbenica mora ponovno sprejeti tujca, katerega prošnja za azil je bila dokončno zavržena in ki je vstopil na ozemlje druge pogodbenice, ne da bi imel dovoljenje za prebivanje v tej pogodbenici.

2. Odstavek 1 pa se ne uporablja, če je odgovorna pogodbenica tujca odstranila z ozemlja pogodbenic.

Člen 35

1. Pogodbenica, ki je tujcu priznala status begunca in pravico do prebivanja, je pristojna za obravnavanje vsake prošnje za azil, ki jo vložijo družinski člani tujca pod pogojem, da se te osebe s tem strinjajo.

2. Za namene odstavka 1 je družinski član zakonec begunca ali neporočeni otrok, ki je mlajši od 18 let, ali, če je begunec neporočen otrok, mlajši od 18 let, njegov oče ali mati.

Člen 36

Vsaka pogodbenica, ki je pristojna za obravnavanje prošnje za azil, lahko iz humanitarnih razlogov, ki temeljijo na posebnih družinskih ali kulturnih razmerah, prosi drugo pogodbenico, da sprejme to pristojnost pod pogojem, da prosilec za azil tako želi. Pogodbenica, kateri se tako zaprosilo pošlje, preuči, ali ga lahko izvrši.

Člen 37

1. Pristojni organi pogodbenic čim prej drug drugega obvestijo o:

- (a) novih pravil ali ukrepov, ki jih sprejmejo na področju prava azila ali obravnavanja prosilcev za azil, najkasneje pa, ko začnejo veljati;
- (b) statističnih podatkih o mesečnih prihodih prosilcev za azil, pri čemer navedejo glavne izvorne države in odločitve glede prošelj za azil, kadar so sprejete;
- (c) pojavo ali bistvenem povečanju določenih kategorij prosilcev za azil in o vseh informacijah, ki so na voljo v zvezi s tem;
- (d) temeljnih odločitev na področju azilnega prava.

2. Pogodbenice tudi zagotovijo tesno sodelovanje pri zbiranju informacij o razmerah v izvornih državah prosilcev za azil zaradi skupne ocene.

3. Vsa navodila glede zaupne obravnave informacij, ki jih sporoča pogodbenica, mora druga pogodbenica upoštevati.

Člen 38

1. Vsaka pogodbenica pošlje vsaki drugi pogodbenici na njeno zahtevo vse informacije, ki jih ima o prosilcu za azil, potrebne za:

- določitev pogodbenice, ki je pristojna za obravnavanje prošnje za azil;
- obravnavanje prošnje za azil;
- izvrševanje obveznosti, ki izhajajo iz tega poglavja.

2. Take informacije se lahko nanašajo samo na:

- (a) istovetnost (priimek in ime, vsa prejšnja imena, vzdevek ali alias, datum in kraj rojstva, sedanje in vsa prejšnja državljanstva prosilca za azil in, če je potrebno, podatke o družinskih članih prosilca za azil);
- (b) osebne in potne dokumente (številke, veljavnost, datum izdaje, organ, ki ga je izdal, kraj izdaje itd.);
- (c) druge podatke, ki so potrebni za ugotovitev istovetnosti prosilca za azil;

- (d) stalna prebivališča in smeri potovanja;
- (e) dovoljenja za prebivanje ali vizume, ki jih je izdala pogodbenica;
- (f) kraj, v katerem je bila vložena prošnja za azil;
- (g) kadar to pride v poštev, datum vložitve prejšnje prošnje za azil, datum vložitve sedanje prošnje, fazo v postopku in sprejeto odločitev.
3. Poleg tega lahko pogodbenica prosi drugo pogodbenico, da jo obvesti o razlogih, s katerimi je prosilec za azil utemeljil prošnjo in, če je potrebno, o razlogih za sprejeto odločitev v zvezi s prosilcem za azil. Zaprošena pogodbenica presodi, ali lahko izpolni to zaprosilo. V vsakem primeru se take informacije lahko sporoča samo v soglasju s prosilcem za azil.
4. Izmenjava informacij poteka na podlagi zaprosil pogodbenic in med organi, o katerih vsaka pogodbenica obvesti Izvršni odbor.
5. Posredovane informacije se lahko uporabijo samo za namene iz odstavka 1. Take informacije se lahko posredujejo samo organom ter sodiščem, ki so pristojni za:
- določitev pogodbenice, ki je odgovorna za obravnavanje prošnje za azil;
 - obravnavanje prošnje za azil;
 - izvajanje obveznosti, ki izhajajo iz tega poglavja.
6. Pogodbenica, ki posreduje informacije, zagotovi, da so točne in ažurne.

Če se izkaže, da je pogodbenica posredovala informacije, ki so netočne ali jih ne bi smela posredovati, mora o tem takoj obvestiti pogodbenice prejemnice. Te morajo informacije popraviti ali izbrisati.

7. Prosilci za azil imajo pravico, da na zahtevo dobijo posredovane informacije, ki se nanašajo nanje, dokler so na voljo.

Če ugotovijo, da so take informacije netočne ali ne bi smele biti posredovane, imajo pravico zahtevati popravek ali izbris. Popravki morajo biti napravljeni v skladu z odstavkom 6.

8. Pri izmenjavi vsaka pogodbenica evidentira posredovane in prejete informacije.

9. Informacije se ne smejo hraniti dlje kot je potrebno za namene, v katere so bile izmenjane. Zadevna pogodbenica po primernem času oceni, ali jih mora še hraniti.

10. V vsakem primeru velja za tako posredovane informacije vsaj tako varstvo, kakršnega za podobne informacije določa pravo pogodbenice prejemnice.

11. Če informacije niso obdelane avtomatsko, ampak se obravnavajo v drugi obliki, vsaka pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe, da z učinkovitim nadzorom zagotovi skladnost s tem členom. Če ima pogodbenica organ iz odstavka 12, mu lahko dodeli to nadzorno nalogo.

12. Če ena ali več pogodbenic želi računalniško obdelovati vse ali del informacij iz odstavkov 2 in 3, se taka računalniška obdelava lahko dovoli samo, če je ta pogodbenica za tako obdelavo sprejela zakone, s katerimi se izvajajo načela Konvencije o varstvu fizičnih oseb glede avtomatske obdelave osebnih podatkov z dne 28. januarja 1981 in če je pooblastila ustrezni državni organ za neodvisno spremljanje in nadzor obdelave in uporabe podatkov, ki so bili posredovani v skladu s to konvencijo.

NASLOV III

POLICIJA IN VARNOST

POGLAVJE 1

POLICIJSKO SODELOVANJE

Člen 39

1. Pogodbenice se zavezujejo zagotoviti, da njihovi policijski organi v skladu z nacionalnim pravom in v okviru svojih pooblastil pomagajo drug drugemu pri preprečevanju in odkrivanju

kaznivih dejanj, če nacionalno pravo ne določa, da mora biti prošnja poslana prek sodnih organov, in če prošnja ali njeno izvajanje ne pomeni, da mora zaprošena pogodbenica uporabiti prisilne ukrepe. Če zaproseni policijski organi nimajo pooblastil za obravnavo prošnje, jo pošljejo pristojnim organom.

2. Pisnih informacij, ki jih da zaprošena pogodbenica po odstavku 1, pogodbenica prosilka ne sme uporabiti kot dokaz v

kazenskem postopku, razen s soglasjem pristojnih sodnih organov zaprosene pogodbenice.

3. Prošnje za pomoč iz odstavka 1 in odgovore na take prošnje lahko izmenjavajo centralni organi, ki so v vsaki pogodbenici pristojni za mednarodno policijsko sodelovanje. Kadar po zgornjem postopku prošnje ni mogoče poslati pravočasno, jo lahko policijski organi pogodbenice prosilke neposredno naslovijo na pristojne organe zaprosene pogodbenice, ki lahko neposredno odgovorijo. V takih primerih policijski organ prosilec o prošnji, ki jo je poslal neposredno, čim prej obvesti nacionalni centralni organ, ki je v zaproseni pogodbenici pristojen za mednarodno policijsko sodelovanje.

4. Sodelovanje na obmejnih območjih lahko urejajo dogovori med pristojnimi ministri pogodbenic.

5. Določbe tega člena ne izključujejo podrobnejših sedanjih ali prihodnjih dvostranskih sporazumov med pogodbenicami, ki imajo skupno mejo. Pogodbenice se medsebojno obvestijo o teh sporazumih.

Člen 40

1. Uradniki ene od pogodbenic, ki kot del preiskave kaznivega dejanja v svoji državi tajno opazujejo oziroma sledijo osebo, ki je domnevno sodelovala pri kaznivem dejanju, za katerega se lahko zahteva izročitev, lahko nadaljujejo svoje tajno opazovanje oziroma sledenje na ozemlju druge pogodbenice, če je ta dovolila čezmejno tajno opazovanje oziroma sledenje na podlagi vnaprejšnjega zaprosila za pravno pomoč. Dovoljenju se lahko dodajo pogoji.

Na zahtevo se lahko tajno opazovanje oziroma sledenje poveri uradnikom pogodbenice, na katere ozemlju se tajno opazovanje oziroma sledenje izvaja.

Zaprosilo za pravno pomoč iz prvega pododstavka je treba poslati organu, ki ga imenuje vsaka pogodbenica in ki ima pooblastilo za odobravanje ali pošiljanje zahtevanega dovoljenja.

2. Kadar zaradi posebno nujnih razlogov od druge pogodbenice ni mogoče zahtevati predhodnega dovoljenja, smejo uradniki, ki izvajajo tajno opazovanje oziroma sledenje, tajno opazovanje oziroma sledenje osebe, ki je domnevno storila kazniva dejanja iz odstavka 7, nadaljevati tudi prek meje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) organ pogodbenice, imenovan v skladu z odstavkom 5, na katere ozemlju naj bi se nadaljevalo tajno opazovanje oziroma sledenje, je treba takoj obvestiti, da se je med tajnim opazovanjem oziroma sledenjem prečkala meja;

(b) takoj se pošlje zaprosilo za pravno pomoč na način iz odstavka 1, v katerem se navedejo razlogi za prestop meje brez predhodnega dovoljenja.

Tajno opazovanje oziroma sledenje preneha takoj, ko to zahteva pogodbenica, na katere ozemlju se izvaja, na podlagi obvestila iz točke (a) ali na podlagi zaprosila iz točke (b) ali, če dovoljenje ni bilo pridobljeno, v petih urah po prehodu meje.

3. Tajno opazovanje oziroma sledenje iz odstavkov 1 in 2 se izvaja samo v skladu z naslednjimi splošnimi pogoji:

(a) uradniki, ki izvajajo tajno opazovanje oziroma sledenje, morajo upoštevati določbe tega člena in zakonodajo pogodbenice, na ozemlju katere delujejo; ravnati morajo po navodilih pristojnih lokalnih organov;

(b) razen v primerih iz odstavka 2 morajo imeti uradniki med tajnim opazovanjem oziroma sledenjem pri sebi dokument, ki potrjuje, da je bilo dovoljenje izdano;

(c) uradniki, ki izvajajo tajno opazovanje oziroma sledenje, morajo biti vedno sposobni dokazati, da ukrepajo kot uradne osebe;

(d) uradniki, ki izvajajo tajno opazovanje oziroma sledenje, lahko med tajnim opazovanjem oziroma sledenjem nosijo svoje službeno orožje, razen če zaprosena pogodbenica posebej ne določi drugače; uporaba orožja je prepovedana, razen v primerih zakonite samoobrambe;

(e) vstop v zasebna stanovanja in kraje, ki niso dostopni javnosti, je prepovedan;

(f) uradniki, ki izvajajo tajno opazovanje oziroma sledenje, ne smejo niti pozvati k predaji niti odvzeti prostosti tajno opazovani oziroma sledeni osebi;

(g) vse operacije je treba opisati v poročilu organom pogodbenice, na ozemlju katere se izvajajo; lahko se zahteva, da uradniki, ki izvajajo tajno opazovanje oziroma sledenje, poročajo osebno;

(h) na zaprosilo organov pogodbenice, na katere ozemlju se je izvajalo tajno opazovanje oziroma sledenje, organi pogodbenice, iz katere so prišli uradniki za tajno opazovanje oziroma sledenje, pomagajo pri preiskavi po operaciji, v kateri so sodelovali, vključno s sodnimi postopki.

4. Uradniki iz odstavkov 1 in 2 so:

— v Kraljevini Belgiji: člani „police judiciaire près les Parquets“ (kriminalistična policija pri javnem tožilstvu), „gendarmerie“ in „police communale“ (občinska policija), pa tudi cariniki, pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih

- iz odstavka 6 glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, tihotapljenjem orožja in razstrelivnih snovi in nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov;
- v Zvezni republiki Nemčiji: uradniki „Polizeien des Bundes und der Länder“ (zvezna policija in zvezna državna policija), v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami ter nezakonito trgovino z orožjem pa tudi uradniki „Zollfahndungsdienst“ (carinska preiskovalna služba) v funkciji dodatnih uradnikov urada državnega tožilca;
 - v Francoski republiki: kriminalisti državne policije in državne „gendarmerie“ ter cariniki, pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 6, glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, trgovino z orožjem in razstrelivnimi snovmi ter nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov;
 - v Velikem vojvodstvu Luksemburg: uradniki „gendarmerie“ in policije ter cariniki, pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 6, glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, trgovino z orožjem in razstrelivnimi snovmi ter nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov;
 - v Kraljevini Nizozemski: uradniki „Rijkspolitie“ (državna policija) in „Gemeentepolitie“ (občinska policija), pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 6, glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, trgovino z orožjem in razstrelivnimi snovmi ter nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov, ter tudi uradniki davčne inšpekcije in preiskovalnih organov, pristojnih za uvozne carine in trošarine.
5. Organ iz odstavkov 1 in 2 je:
- v Kraljevini Belgiji: „Commissariat général de la Police judiciaire“ (Oddelek za preiskovanje kaznivih dejanj);
 - v Zvezni republiki Nemčiji: „Bundeskriminalamt“ (Zvezni kriminalistični urad);
 - v Francoski republiki: „Direction centrale de la Police judiciaire“ (Centralni sedež kriminalistične policije);
 - v Velikem vojvodstvu Luksemburg: „Procureur général d'Etat“ (vrhovni državni tožilec);
 - v Kraljevini Nizozemski: „Landelijk Officier van Justitie“ (državni javni tožilec), pristojen za čezmejno tajno opazovanje oziroma sledenje.
6. Pogodbenice lahko dvostransko razširijo področje uporabe tega člena in sprejmejo dodatne ukrepe za njegovo uporabo.
7. Tajno opazovanje oziroma sledenje iz odstavka 2 se lahko izvaja samo v zvezi z enim od naslednjih kaznivih dejanj:
- umor,
 - uboj,
 - posilstvo,
 - požig,
 - ponarejanje denarja,
 - kvalificiran vlom in rop in prikrivanje ukradenega blaga,
 - izsiljevanje,
 - ugrabitev in jemanje talcev,
 - trgovina z ljudmi,
 - nedovoljen promet s prepovedanimi drogami,
 - kršitev zakonodaje o orožju in razstrelivnih snoveh,
 - namerno poškodovanje z uporabo razstrelivnih snovi,
 - nedovoljen prevoz strupenih in nevarnih odpadkov.

Člen 41

1. Uradniki ene od pogodbenic, ki v svoji državi zasledujejo posameznika, ki je bil zaloten pri storitvi ali udeležbi pri enem od kaznivih dejanj iz odstavka 4, lahko nadaljujejo zasledovanje na ozemlju druge pogodbenice brez njenega predhodnega dovoljenja, če zaradi nujnosti zadeve ni mogoče obvestiti pristojnih organov druge pogodbenice na enega od načinov iz člena 44 pred vstopom na to ozemlje ali če ti organi ne morejo pravočasno priti na kraj dogajanja, da bi prevzeli zasledovanje.

Isto velja, če je zasledovana oseba pobegnila iz pripora ali zapora.

Zasledujoči uradniki najkasneje ob prestopu meje stopijo v stik s pristojnimi organi pogodbenice, na ozemlju katere poteka zasledovanje. Zasledovanje preneha takoj, ko to zahteva pogodbenica, na ozemlju katere se izvaja. Na prošnjo zasledujočih uradnikov pristojni lokalni organi primejo zasledovano osebo, da bi ugotovili njene istovetnost ali da bi jo prijeli.

2. Zasedovanje se izvaja po enem od naslednjih postopkov, ki so opredeljeni v izjavi iz odstavka 9:

- (a) zasledujoči uradniki nimajo pravice prijeti zasledovane osebe;
- (b) če ni bila podana zahteva za prekinitev zasedovanja in če pristojni lokalni organi ne morejo dovolj hitro posredovati, lahko zasledujoči uradniki pridržijo zasledovano osebo toliko časa, da lahko uradniki pogodbenice, na ozemlju katere se izvaja zasedovanje in jih je treba o tem nemudoma obvestiti, ugotovijo istovetnost osebe ali jo primejo.

3. Zasedovanje se izvaja v skladu z odstavkoma 1 in 2 in na enega od naslednjih načinov, ki se opredelijo v izjavi iz odstavka 9:

- (a) na določenem območju ali času od prehoda čez mejo, kakor se določi v izjavi;
- (b) brez omejitve območja ali časa.

4. V izjavi iz odstavka 9 pogodbenice opredelijo kazniva dejanja iz odstavka 1 po enem od naslednjih postopkov:

(a) naslednja kazniva dejanja:

- umor,
- uboj,
- posilstvo,
- požig,
- ponarejanje denarja,
- kvalificiran vlom in rop in prikrivanje ukradenega blaga,
- izsiljevanje,
- ugrabitev in jemanje talcev,
- trgovina z ljudmi,
- nedovoljen promet s prepovedanimi drogami,
- kršitev zakonodaje o orožju in razstrelivnih snoveh,
- namerno poškodovanje z uporabo razstrelivnih snovi,

— nedovoljen prevoz strupenih in nevarnih odpadkov,

— če se oseba po nesreči, ki se konča s smrtjo ali hudo telesno poškodbo, ne ustavi in ne da podatkov;

(b) kazniva dejanja, za katera se lahko zahteva izročitev.

5. Zasedovanje se izvaja samo v skladu z naslednjimi splošnimi pogoji:

(a) zasledujoči uradniki morajo upoštevati določbe tega člena in zakonodajo pogodbenice, na ozemlju katere delujejo; ravnati morajo po navodilih pristojnih lokalnih organov;

(b) zasedovanje se izvaja izključno prek kopenskih meja;

(c) vstop v zasebna stanovanja in kraje, ki niso dostopni javnosti, je prepovedan;

(d) istovetnost zasledujočih uradnikov mora biti enostavno ugotovljiva bodisi po uniformi, traku na roki ali oznakah na njihovem vozilu; uporaba civilne obleke ter neoznačenega vozila brez navedenih identifikacijskih oznak je prepovedana; zasledujoči uradniki morajo biti vedno sposobni dokazati, da ravnajo kot uradne osebe;

(e) zasledujoči uradniki lahko nosijo svoje službeno orožje; uporaba orožja je prepovedana, razen v primeru zakonite samoobrambe;

(f) ko je zasledovana oseba prijeta v skladu z odstavkom 2(b) zaradi privedbe pred pristojne lokalne organe, je ta oseba lahko samo varnostno pregledana; med prevozom se lahko uporabijo lisice; predmeti, ki jih ima zasledovana oseba, se lahko zasežejo;

(g) po vsaki operaciji iz odstavkov 1, 2 in 3 se zasledujoči uradniki javijo pristojnim lokalnim organom v pogodbenici, na ozemlju katere so delovali, in poročajo o svoji nalogi; na zahtevo teh organov so jim na razpolago, dokler okoliščine njihovega ravnanja niso v zadostni meri pojasnjene; to velja tudi, če pri zasedovanju zasledovana oseba ni bila prijeta;

(h) na zahtevo organov pogodbenice, na ozemlju katere se je izvajalo zasedovanje, organi pogodbenice, iz katere so prišli zasledujoči uradniki, po operaciji, v kateri so sodelovali, pomagajo pri preiskavi, vključno s sodnimi postopki.

6. Oseba, ki jo je po dejanju iz odstavka 2 prijel pristojni lokalni organ, je lahko ne glede na državljanstvo te osebe pridržana zaradi zaslišanja. Pri tem se smiselno uporabljajo ustrezna pravila nacionalne zakonodaje.

Če oseba ni državljan pogodbenice, na ozemlju katere je bila prijeta, se jo izpusti najkasneje v šestih urah po prijemu, pri čemer se ne štejejo ure med polnočjo in 9.00 zjutraj, razen če so pristojni lokalni organi predhodno prejeli kakršno koli zahtevo za pridržanje osebe zaradi izročitve.

7. Uradniki iz prejšnjega odstavka so:

— v Kraljevini Belgiji: člani „police judiciaire pres les Parquets“ (kriminalistična policija pri javnem tožilstvu), „gendarmerie“ in „police communale“ (občinska policija), pa tudi cariniki, pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 10 glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, tihotapljenjem orožja in razstrelivnih snovi in nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov;

— v Zvezni republiki Nemčiji: uradniki „Polizeien des Bundes und der Länder“ (zvezna policija in policija zveznih držav), v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami ter trgovino z orožjem, pa tudi uradniki „Zollfahndungsdienst“ (carinske preiskovalne službe) v funkciji pomožnih uradnikov urada javnega tožilca;

— v Francoski republiki: kriminalisti državne policije in državne „gendarmerie“ ter cariniki, pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 10, glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, trgovino z orožjem in razstrelivnimi snovmi ter nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov;

— v Velikem vojvodstvu Luksemburg: uradniki „gendarmerie“ in policije, ter cariniki, pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 10, glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami, trgovino z orožjem in razstrelivnimi snovmi ter nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov;

— v Kraljevini Nizozemski: uradniki „Rijkspolitie“ (državne policije) in „Gemeentepolitie“ (občinske policije), pa tudi uradniki davčne inšpekcije in preiskovalnih organov, pristojni za uvozne carine in trošarine pod pogoji, določenimi v ustreznih dvostranskih sporazumih iz odstavka 10, glede njihovih pooblastil v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi

drogami, trgovino z orožjem in razstrelivnimi snovmi ter nedovoljenim prevozom strupenih in nevarnih odpadkov.

8. Za zadevne pogodbenice uporaba tega člena ne vpliva na člen 27 Beneluške konvencije o izročitvi in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 27. junija 1962, kakor je bila spremenjena s Protokolom z dne 11. maja 1974.

9. Ob podpisu Konvencije vsaka pogodbenica da izjavo, v kateri na podlagi odstavkov 2, 3 in 4 za vsako pogodbenico, s katero ima skupno mejo, opredeli postopke za izvajanje zasledovanja na njenem ozemlju.

Pogodbenica lahko kadarkoli svojo izjavo nadomesti z drugo izjavo, če ta ne omejuje obsega prejšnje izjave.

Vsaka izjava se pripravi po posvetovanju z vsako zadevno pogodbenico in z namenom vzpostavitve enakovredne ureditve na obeh straneh notranjih meja.

10. Pogodbenice lahko dvostransko razširijo področje uporabe odstavka 1 in sprejmejo dodatne določbe za izvajanje tega člena.

Člen 42

Med izvajanjem nalog iz členov 40 in 41 se uradniki, ki delujejo na ozemlju druge pogodbenice, glede kaznivih dejanj, storjenih proti njim ali ki jih sami storijo, obravnavajo kot uradniki te pogodbenice.

Člen 43

1. Kadar v skladu s členoma 40 in 41 te konvencije uradniki pogodbenice izvajajo naloge na ozemlju druge pogodbenice, je prva pogodbenica odgovorna za vso škodo, ki jo povzročijo med izvajanjem svojih nalog, v skladu z zakonodajo pogodbenice, na ozemlju katere izvajajo naloge.

2. Pogodbenica, na ozemlju katere je bila povzročena škoda iz odstavka 1, škodo poravna pod pogoji, ki veljajo za škodo, ki jo povzročijo njeni uradniki.

3. Pogodbenica, katere uradniki povzročijo škodo osebi na ozemlju druge pogodbenice, tej pogodbenici v celoti povrne zneske, ki jih je ta izplačala oškodovancem ali osebam, ki so upravičene do odškodnine namesto njih.

4. Brez poseganja v uresničevanje njenih pravic nasproti tretjim osebam in z odstopanjem od odstavka 3 pogodbenice v primeru iz odstavka 1 od drugih pogodbenic ne zahtevajo povračila škode, ki so jo utrpele.

Člen 44

1. V skladu z ustreznimi mednarodnimi sporazumi ter z upoštevanjem lokalnih razmer in tehničnih možnosti pogodbenice zlasti na obmejnih območjih namestijo telefonske, radijske in teleks zveze ter druge neposredne povezave za lažje sodelovanju policije in carine, predvsem za pravočasno obveščanje za namene čezmejnega tajnega opazovanja oziroma sledenja in zasledovanja.

2. Poleg teh kratkoročnih ukrepov pa posebej preučijo naslednje možnosti:

- (a) izmenjavo opreme ali namestitev uradnikov za zvezo z ustrezno radijsko opremo;
- (b) razširitev frekvenčnih pasov, ki se uporabljajo na obmejnih območjih;
- (c) vzpostavitev skupnih zvez za policijske in carinske službe, ki delujejo na teh območjih;
- (d) usklajevanje programov za nabavo komunikacijske opreme za namestitev standardnih in združljivih komunikacijskih sistemov.

Člen 45

1. Pogodbenice se zavezujejo sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo:

- (a) da poslovodje organizacij, ki nudijo namestitev, ali njihovi predstavniki poskrbijo, da tujci, nastanjeni v teh ustanovah, vključno z državljani drugih pogodbenic in državljani drugih držav članic Evropskih skupnosti, razen zakoncev ali mladoletnikov, ki jih spremljajo, ali članov skupin potnikov, osebno izpolnijo in podpišejo prijavnico in potrdijo svojo istovetnost z veljavnim osebnim dokumentom;
- (b) da se izpolnjene prijavnice hranijo za pristojne organe ali se jim posredujejo, kadar ti organi menijo, da je to potrebno, zaradi preprečevanja groženj, kriminalističnih preiskav ali zaradi pojasnitve okoliščin pogršanih oseb ali žrtev nesreč, razen če nacionalna zakonodaja določa drugače.

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja tudi za osebe, ki so nastanjene kakorkoli drugače v bivališču, ki se komercialno daje v najem, zlasti v šotorih, prikolicah in čolnih.

Člen 46

1. V posebnih primerih lahko vsaka pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in ne da bi bila zaprosena, pošlje zadevni pogodbenici vse informacije, ki so zanjo lahko pomembne kot pomoč v boju proti kriminalu v prihodnje in za preprečevanje kaznivih dejanj ali ogrožanja javnega reda in javne varnosti.

2. Informacije se izmenjavajo prek centralnega organa, ki se ga imenuje, kar ne posega v dogovore o sodelovanju na obmejnih območjih iz člena 39(4). V posebno nujnih primerih lahko zadevni policijski organi informacije v smislu tega člena izmenjajo neposredno, razen če nacionalni predpisi določajo drugače. O tem je treba čim prej obvestiti centralni organ.

Člen 47

1. Pogodbenice lahko sklenejo dvostranske sporazume, ki določajo dodelitev uradnikov za zvezo iz ene pogodbenice k policijskim organom druge pogodbenice za določen ali nedoločen čas.

2. Dodelitev uradnikov za zvezo za določen ali nedoločen čas je namenjena razširitvi in pospešitvi sodelovanja med pogodbenicami, zlasti z zagotavljanjem pomoči:

- (a) v obliki izmenjave informacij za boj proti kriminalu s preprečevanjem in z odkrivanjem ter pregonom;
- (b) z izvajanjem prošenj za medsebojno policijsko in pravno pomoč v kazenskih zadevah;
- (c) z nalogami, ki jih izvajajo organi, odgovorni za nadzor zunanjih meja.

3. Naloga uradnikov za zvezo je svetovanje in pomoč. Nimajo pristojnosti za izvajanje neodvisnih policijskih nalog. Informacije dajejo in svoje naloge izvajajo v skladu z navodili pogodbenice dodeliteljice in pogodbenice, v katero so dodeljeni. Redno poročajo vodji oddelka policije, kateremu so dodeljeni.

4. Pogodbenice se lahko dvostransko ali večstransko dogovorijo, da uradniki za zvezo iz ene pogodbenice, ki so dodeljeni tretjim

državam, predstavljajo tudi interese ene ali več drugih pogodbenic. V okviru teh sporazumov uradniki za zveze, ki so dodeljeni tretjim državam, dajejo informacije drugim pogodbenicam na njihovo zahtevo ali na svojo lastno pobudo in v okviru svojih pooblastil izvajajo naloge v imenu teh pogodbenic. Pogodbenice druga drugo obveščajo o svojih namerah za dodelitev uradnikov za zvezo v tretje države.

- (f) glede ukrepov v zvezi z odložitvijo izreka kazni ali izvršitve kazni, varnostnega ali vzgojnega ukrepa, s pogojnim izpustom ali s preložitvijo začetka ali prekinitvijo izvrševanja kazni, varnostnega ali vzgojnega ukrepa.

POGLAVJE 2

MEDSEBOJNA PRAVNA POMOČ V KAZENSKIH ZADEVAH

Člen 48

1. Določbe tega poglavja so namenjene za dopolnitev Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959 ter, v odnosih med pogodbenicami, članicami Gospodarske unije Beneluks, poglavja II Beneluške pogodbe o izročitvi in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 27. junija 1962, kakor je bila spremenjena s protokolom z dne 11. maja 1974, in za lažje izvajanje teh sporazumov.

2. Odstavek 1 ne vpliva na uporabo širših določb o mejah iz dvostranskih sporazumov, ki veljajo med pogodbenicami.

Člen 49

Medsebojna pravna pomoč se zagotavlja tudi:

- (a) v postopkih upravnih organov za dejanja, ki so kazniva po nacionalni zakonodaji ene ali obeh pogodbenic, kadar pomenijo kršitev predpisov in kadar se lahko na podlagi odločitve uvede postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;
- (b) v postopkih za povrnitev škode zaradi neupravičenega preгона ali obsodbe;
- (c) v postopkih za pomilostitev;
- (d) v civilnih tožbah v zvezi s kazenskimi postopki, če kazensko sodišče še ni pravnomočno odločilo v kazenskem postopku;
- (e) pri vročenju sodnih listin v zvezi z izvršitvijo kazni, varnostnega ali vzgojnega ukrepa, izrekom denarne kazni ali plačilom stroškov postopka;

Člen 50

1. V skladu s Konvencijo in pogodbo iz člena 48 se pogodbenice zavezujejo nuditi medsebojno pravno pomoč v zvezi s kršitvami njihovih določb in predpisov o trošarinah, davku na dodano vrednost in carinah. Carinski predpisi pomenijo pravila iz člena 2 Konvencije med Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Francijo, Italijo, Luksemburgom in Nizozemsko o medsebojnem sodelovanju med carinskimi upravami z dne 7. septembra 1967 in iz člena 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 1468/81 z dne 19. maja 1981.

2. Zaposilo v zvezi z utajo trošarin ne sme biti zavrnilo iz razloga, da zaprosena država za blago iz zaprosila ne obračunava trošarin.

3. Pogodbenica prosilka ne sme brez predhodnega soglasja zaprosene pogodbenice dati ali uporabljati informacij ali dokazil, ki jih dobi od zaprosene pogodbenice za druge preiskave, pregon ali postopke, kakor so bili navedeni v njenem zaprosilu.

4. Medsebojna pravna pomoč iz tega člena se lahko zavrne, če domnevni znesek dajatev, ki ni bil plačan ali je bil utajen, ne presega 25 000 ekujev ali če domnevna vrednost blaga, ki je bilo uvoženo ali izvoženo brez dovoljenja, ne presega 100 000 ekujev, razen če glede na vrsto dejanja ali identiteto obtoženega pogodbenica prosilka meni, da je zadeva izjemno resna.

5. Določbe tega člena se uporabljajo tudi, kadar se zaprosena medsebojna pravna pomoč nanaša na dejanja, ki se kaznujejo samo z denarno kaznijo kot kršitev predpisov, ki jo preganjajo upravni organi, če zaprosilo za pomoč pošlje sodni organ.

Člen 51

Pogodbenice ne smejo pogojevati dopustnosti zaprosila za pravno pomoč za preiskavo ali zaseg z drugimi pogoji kot:

- (a) da se dejanje, v zvezi s katerim je bilo poslano zaprosilo za pravno pomoč, po zakonodaji obeh pogodbenic kaznuje z najvišjo zagroženo kaznijo odvzema prostosti ali z varnostnim ali vzgojnim ukrepom z odvzemanjem prostosti v trajanju

najmanj šest mesecev, ali da se kaznuje po zakonodaji ene od pogodbenic z enakovredno kaznijo in ga po zakonodaji druge pogodbenice kot kršitev predpisov preganjajo upravni organi, zoper odločbe katerih je možen postopek pred sodiščem, ki je pristojno predvsem za kazenske zadeve;

(b) izvršitev zaprosila za pravno pomoč je skladna z zakonodajo zaprosilne pogodbenice.

Člen 52

1. Vsaka pogodbenica lahko pošlje procesne listine po pošti neposredno osebam, ki so na ozemlju druge pogodbenice. Pogodbenice pošljejo Izvršnemu odboru seznam vseh listin, ki se lahko pošiljajo na ta način.

2. Kadar se utemeljeno domneva, da naslovnik ne razume jezika, v katerem je listina napisana, je treba listino — ali vsaj pomembnejše dele listine — prevesti v (enega od) jezik (jezikov) pogodbenice, na ozemlju katere naslovnik prebiva. Če organ, ki pošilja listino, ve, da naslovnik razume samo neki drug jezik, je treba listino — ali vsaj pomembnejše dele listine — prevesti v ta drugi jezik.

3. Izvedencem ali pričam, ki se ne odzovejo vabilu na sodišče, ki jim je bil poslano po pošti, se ne izreče nobena kazen ali prisilni ukrep, tudi če je vabilo na sodišče vsebovalo opozorilo o kazni, razen če kasneje prostovoljno vstopijo na ozemlje pogodbenice prosilke in se jih tam ponovno pravilno povabi na sodišče. Organi, ki pošljejo vabilo na sodišče po pošti, zagotovijo, da vabilo ne vsebuje opozorila o kazni. Ta določba ne vpliva na člen 34 Beneluške pogodbe o izročitvi in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 27. junija 1962, kakor je bila spremenjena s protokolom z dne 11. maja 1974.

4. Če je dejanje, v zvezi s katerim se zaprosi za pravno pomoč, kaznivo po nacionalni zakonodaji obeh pogodbenic in ga preganjajo upravni organi, zoper odločbo katerih je možen postopek pred sodiščem, ki je pristojno predvsem za kazenske zadeve, je za pošiljanje procesnih listin načeloma treba uporabljati postopek iz odstavka 1.

5. Ne glede na odstavek 1 se lahko procesne listine pošiljajo prek sodnih oblasti zaprosilne pogodbenice, če je naslovnikov naslov neznan ali če pogodbenica prosilka zahteva, da se listina vroči osebno.

Člen 53

1. Zaposila za pravno pomoč se lahko pošiljajo neposredno med sodnimi organi in se lahko tudi vrnejo po isti poti.

2. Odstavek 1 ne posega v možnost, da se zaprosila pošiljajo in vračajo med ministrstvi za pravosodje ali prek državnih centralnih uradov Mednarodne organizacije kriminalistične policije.

3. Zaposila za transfer ali tranzit oseb, ki jim je začasno odvzeta prostost, so priprte ali kaznovane s kaznijo z odvzemanjem prostosti ali ki jim je bila prostost odvzeta na podlagi varnostnega ali vzgojnega ukrepa, ter za redno ali občasno izmenjavo informacij iz sodnih spisov je treba izvajati prek ministrstev za pravosodje.

4. V smislu Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959 v Zvezni republiki Nemčiji ministrstvo za pravosodje pomeni zveznega ministra za pravosodje in pravosodne ministre ali senatorje v zveznih deželah (*Länder*).

5. Sodni organi pogodbenice prosilke lahko informacije, dane v zvezi s postopki proti kršitvi zakonodaje o času voženj in počitka v skladu s členom 21 Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959 ali člena 42 Beneluške pogodbe o izročitvi in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 27. junija 1962, kakor je bila spremenjena s protokolom z dne 11. maja 1974, pošljejo neposredno sodnim organom zaprosilne pogodbenice.

POGLAVJE 3

UPORABA NAČELA NE BIS IN IDEM

Člen 54

Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.

Člen 55

1. Pogodbenica lahko pri ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije izjavi, da je člen 54 ne zavezuje v enem ali več od naslednjih primerov:

- (a) če so bila dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, v celoti ali deloma storjena na njenem ozemlju; v zadnjem primeru ta izjema ne velja, če so bila ta dejanja storjena deloma na ozemlju države članice, v kateri je bila izrečena sodba;
- (b) če dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, predstavljajo kaznivo dejanje proti državni varnosti ali drugim enako temeljnim interesom te pogodbenice;
- (c) če so dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, storili uradniki te pogodbenice kot kršitev svojih delovnih dolžnosti.

2. Pogodbenica, ki poda izjavo glede izjeme iz odstavka 1(b), navede vrste kaznivih dejanj, za katera se ta izjema lahko uporablja.

3. Pogodbenica lahko kadarkoli izjavo umakne za eno ali več izjem iz odstavka 1.

4. Izjeme, ki so bile predmet izjave iz odstavka 1, pa ne veljajo, če je zadevna pogodbenica v zvezi z istimi dejanji zaprosila drugo pogodbenico za sodni pregon ali odobrila izročitev zadevne osebe.

Člen 56

Če se v pogodbenici proti osebi, proti kateri je bil sodni postopek za ista dejanja pravnomočno končan v drugi pogodbenici, sproži nov postopek, se vsako obdobje odvzema prostosti v drugi pogodbenici zaradi teh dejanj odšteje od izrečene kazni. Upoštevajo se tudi kazni brez odvzema prostosti v obsegu, ki ga dovoljuje nacionalna zakonodaja.

Člen 57

1. Če pogodbenica obtoži osebo kaznivega dejanja in pristojni organi te pogodbenice utemeljeno domnevajo, da se obtožba nanaša na ista dejanja, za katera je bil sodni postopek že pravnomočno končan v drugi pogodbenici, ti organi, če menijo, da je to potrebno, zahtevajo ustrezne informacije od pristojnih organov pogodbenice, na ozemlju katere je bila sodba že izrečena.

2. Zahtevane informacije je treba dati čim prej in se upoštevajo pri določanju nadaljnjega poteka postopkov, ki so v teku.

3. Vsaka pogodbenica pri ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije imenuje organe, ki so pooblaščen, da prosijo in prejmejo informacije iz tega člena.

Člen 58

Zgornje določbe ne izključujejo uporabe širših nacionalnih določb o načelu *ne bis in idem* glede sodb, izrečenih v tujini.

POGLAVJE 4

IZROČITEV

Člen 59

1. Določbe tega poglavja so namenjene za dopolnitev Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. septembra 1957 in, v odnosih med pogodbenicami, članicami Gospodarske unije Beneluks, poglavja I Beneluške pogodbe o izročitvi in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 27. junija 1962, kakor je bila spremenjena s protokolom z dne 11. maja 1974, in za lažje izvajanje teh sporazumov.

2. Odstavek 1 ne vpliva na uporabo širših določb o mejah iz dvostranskih sporazumov, ki veljajo med pogodbenicami.

Člen 60

V odnosih med dvema pogodbenicama, od katerih ena ni pogodbenica Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. septembra 1957, se določbe te konvencije uporabljajo ob upoštevanju pridržkov in izjav ob ratifikaciji te konvencije, ali za pogodbenice, ki niso pogodbenice Konvencije, ob ratifikaciji, potrditvi ali sprejetju te konvencije.

Člen 61

Na prošnjo ene od pogodbenic se Francoska republika zavezuje izročiti osebe, proti katerim so bili uvedeni postopki za dejanja, ki se po francoski zakonodaji kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo odvzema prostosti ali z varnostnim ali vzgojnim ukrepom najmanj dveh let, po zakonodaji pogodbenice prosilke pa najmanj enega leta.

Člen 62

1. Glede prekinitve zastaranja veljajo samo določbe pogodbenice prosilke.

2. Amnestija, ki jo odobri zaprošena pogodbenica, ne preprečuje izročitve, razen če kaznivo dejanje spada v pristojnost te pogodbenice.

3. Na obveznost izročitve ne vpliva, če ni obtožnice ali uradnega dovoljenja za začetek postopka, ki se zahteva samo po zakonodaji zaprošene pogodbenice.

Člen 63

V skladu s Konvencijo in pogodbo iz člena 59 se pogodbenice zavezujejo medsebojno izročiti osebe, ki jih preganjajo sodni organi pogodbenice prosilke za eno od kaznivih dejanj iz člena 50(1), ali ki jih pogodbenica prosilka išče zaradi izvršitve kazni ali ukrepa, izrečenega za tako kaznivo dejanje.

Člen 64

Razpis ukrepa, ki se vnese v schengenski informacijski sistem v skladu s členom 95, ima isto moč kakor prošnja za začasno prijetje iz člena 16 Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. septembra 1957 ali člena 15 Beneluške pogodbe o izročitvi in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 27. junija 1962, kakor je bila spremenjena s protokolom z dne 11. maja 1974.

Člen 65

1. Brez poseganja v možnost uporabe diplomatske poti ustrezno ministrstvo pogodbenice prosilke pošlje prošnje za izročitev in tranzit pristojnemu ministrstvu zaprošene pogodbenice.

2. Pristojna ministrstva so:

— v Kraljevini Belgiji: ministrstvo za pravosodje,

— v Zvezni republiki Nemčiji: zvezno ministrstvo za pravosodje in pravosodni ministri ali senatorji zveznih dežel (*Länder*),

— v Francoski republiki: ministrstvo za zunanje zadeve,

— v Velikem vojvodstvu Luksemburg: ministrstvo za pravosodje,

— v Kraljevini Nizozemski: ministrstvo za pravosodje.

Člen 66

1. Če izročitev iskane osebe po zakonodaji pogodbenice prosilke ni očitno prepovedana, ta pogodbenica lahko dovoli izročitev brez formalnega postopka izročitve, pod pogojem, da iskana oseba da svoje soglasje z izjavo pred članom sodne oblasti, potem ko jo je ta zaslišal in obvestil o pravici do formalnega postopka izročitve. Iskani osebi lahko med zaslišanjem pomaga odvetnik.

2. V primerih izročitve po odstavku 1 iskana oseba, ki izrecno izjavi, da se bo odrekla varstvu, ki ga ima po načelu specialnosti, svoje izjave ne more preklicati.

POGLAVJE 5

PRENOS IZVRŠITVE KAZENSKIH SODB

Člen 67

Naslednje določbe se med pogodbenicami, ki so pogodbenice Konvencije Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983, uporabljajo kot dopolnitev te konvencije.

Člen 68

1. Pogodbenica, na ozemlju katere je bil pravnomočno obsojen državljan druge države ter mu je bila izrečena kazen odvzema prostosti ali varnostni ali vzgojni ukrep z odvzemanjem prostosti, ki se je s pobegom v svojo matično državo izognil izvršitvi kazni ali varnostnega ukrepa, lahko zaprosi to pogodbenico, da prevzame izvršitev kazni ali varnostnega ukrepa, če se pobegla oseba nahaja na njenem ozemlju.

2. Zaprošena pogodbenica lahko na prošnjo pogodbenice prosilke še pred prispetjem dokumentov za utemeljitev prošnje za prevzem izvršitve kazni ali ukrepa ali dela kazni ali ukrepa, ki ga mora oseba še prestati, in pred odločitvijo o tej prošnji odredi pripor za obsojenca ali sprejme druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da oseba ostane na ozemlju zaprošene pogodbenice.

Člen 69

Za transfer izvršitve po členu 68 ni potrebno soglasje osebe, kateri je bila izrečena kazen ali ukrep. Smiselno se uporabljajo tudi druge določbe Konvencije Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983.

POGLAVJE 6

PREPOVEDANE DROGE

Člen 70

1. Pogodbenice ustanovijo stalno delovno skupino za proučevanje skupnih problemov v zvezi z bojem proti kriminalu, povezanim s prepovedanimi drogami, in po potrebi s pripravo predlogov za izboljšanje praktičnih in tehničnih vidikov sodelovanja med pogodbenicami. Delovna skupina predloži svoje predloge Izvršnemu odboru.

2. Delovno skupino iz odstavka 1, katere člane imenujejo pristojni nacionalni organi, sestavljajo predstavniki policijskih in carinskih organov.

Člen 71

1. Pogodbenice se v zvezi z neposredno in posredno prodajo kakršne koli vrste prepovedanih drog, tudi konoplje, in s posedovanjem takih proizvodov in snovi za prodajo ali izvoz zavezujejo v skladu z obstoječimi konvencijami Združenih narodov (*), da bodo sprejele vse potrebne ukrepe za preprečevanje in kaznovanje nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

2. Pogodbenice se zavezujejo z upravnimi in kazenskimi ukrepi preprečevati in kaznovati nezakoniti izvoz prepovedanih drog, tudi konoplje, kakor tudi prodajo, dobavo in izročanje takih proizvodov in snovi, ne glede na ustrezne določbe členov 74, 75 in 76.

(*) Enotna konvencija o mamilih iz leta 1961, kot je bila leta 1972 spremenjena s Protokolom o spremembi Enotne konvencije o mamilih iz leta 1961; Konvencija o psihotropnih snoveh iz leta 1971; Konvencija Združenih narodov zoper nezakonit promet mamil in psihotropnih snovi z dne 20. decembra 1988.

3. Za boj proti nedovoljenemu uvozu prepovedanih drog, tudi konoplje, pogodbenice poostrijo kontrolo pretoka oseb, blaga in prevoznih sredstev na svojih zunanjih mejah. Take ukrepe pripravi delovna skupina iz člena 70. Ta delovna skupina med drugim preuči prerazporeditev nekaterih policijskih in carinskih uradnikov, ki opravljajo naloge na notranjih mejah, in uporabo sodobnih metod za odkrivanje prepovedanih drog ter psov slednikov.

4. Za zagotovitev skladnosti s tem členom pogodbenice zlasti nadzorujejo kraje, ki so poznani, da se uporabljajo za promet s prepovedanimi drogami.

5. Pogodbenice si po svojih močeh prizadevajo za preprečevanje in boj proti negativnim vplivom zaradi nezakonitega povpraševanja po prepovedanih drogah, tudi po konoplji. Vsaka pogodbenica je odgovorna za ukrepe, ki jih sprejme v ta namen.

Člen 72

Pogodbenice v skladu s svojimi ustavami in nacionalnimi pravnimi sistemi zagotovijo sprejetje zakonodaje, ki omogoča zased in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami.

Člen 73

1. Pogodbenice se zavezujejo v skladu s svojimi ustavami in nacionalnimi pravnimi sistemi sprejeti ukrepe, ki bodo omogočali nadzorovane dobave v okviru nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

2. V vsakem posamičnem primeru se odločitev, da se dovoli nadzorovane dobave, sprejme na podlagi predhodnega dovoljenja vsake zadevne pogodbenice.

3. Vsaka pogodbenica obdrži odgovornost in nadzor nad vsako nalogo, ki se izvaja na njenem ozemlju, in ima pravico do posredovanja.

Člen 74

V zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami se pogodbenice strinjajo, da se kontrole, ki izhajajo iz obveznosti po konvencijah Združenih narodov, naštetih v členu 71, in se izvajajo na notranjih mejah, po možnosti prenesejo v notranjost države.

Člen 75

1. Pri prihodu potnikov na ozemlja pogodbenic ali njihovem gibanju na teh ozemljih lahko osebe nosijo prepovedane droge, ki so potrebne za njihovo zdravljenje, pod pogojem, da pri kontroli pokažejo potrdilo, ki ga je izdal ali overil pristojni organ države njihovega stalnega prebivališča.

2. Izvršni odbor določi obliko in vsebino potrdila iz odstavka 1, ki ga izda ena od pogodbenic, zlasti podatke o vrsti in kakovosti proizvodov in snovi ter trajanju potovanja.

3. Pogodbenice druga drugo obvestijo o organih, ki so pristojni za izdajo in overitev potrdila iz odstavka 2.

Člen 76

1. Pogodbenice po potrebi in v skladu z njihovo medicinsko, etično in praktično uporabo sprejmejo ustrezne ukrepe za nadzor prepovedanih drog, za katere na ozemlju ene ali več pogodbenic veljajo strožje kontrole kakor na njihovem ozemlju, da ne bi ogrozile učinkovitosti takih kontrol.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za snovi, ki se pogosto uporabljajo pri proizvodnji prepovedanih drog.

3. Pogodbenice druga drugo obvestijo o sprejetih ukrepih za spremljanje in nadzor dovoljenega prometa s snovmi iz odstavkov 1 in 2.

4. Probleme v zvezi s tem redno obravnava Izvršni odbor.

POGLAVJE 7

OROŽJE IN STRELIVO

Člen 77

1. Pogodbenice se zavezujejo uskladiti svoje nacionalne zakone in druge predpise v zvezi z nakupom, posedovanjem, trgovino in izročanjem strelnega orožja in streliva z določbami tega poglavja.

2. To poglavje ureja nakup, posest, trgovino in izročanje orožja in streliva za fizične in pravne osebe; ne ureja pa dobave orožja ali streliva

ali nakupa ali imetja orožja in streliva za centralne in teritorialne oblasti, oborožene sile ali policijo ali proizvodnje orožja in streliva v javnih podjetjih.

Člen 78

1. Za namene tega poglavja se orožje razvršča takole:

- (a) prepovedano orožje;
- (b) orožje, za katero je potrebno predhodno dovoljenje;
- (c) orožje, ki ga je treba prijaviti.

2. Za zaklep in zaklepišče, nabojnik ter cev orožja se smiselno uporabljajo predpisi za orožje, katerega del so ali bodo.

3. Za namene te konvencije „kratkocevno strelno orožje“ pomeni strelno orožje, katerega cev ni daljša od 30 cm ali katerega skupna dolžina ne presega 60 cm; „dolgocevno strelno orožje“ pomeni vse drugo strelno orožje.

Člen 79

1. Seznam prepovedanega strelnega orožja in streliva vsebuje:

- (a) strelno orožje, ki se običajno uporablja kot vojaško orožje;
- (b) avtomatsko strelno orožje, tudi če ni vojaško orožje;
- (c) strelno orožje, prikrito v druge predmete;
- (d) strelivo s prebojnimi, eksplozivnim ali vnetljivim učinkom in izstrelki za tako strelivo;
- (e) strelivo za pištole in revolverje s kroglo, ki ima razširni ali ekspanzijski učinek, in izstrelki za tako strelivo.

2. V posebnih primerih lahko pristojni organi izdajo dovoljenje za orožje in strelivo iz odstavka 1, če to ni v nasprotju z javnim redom ali javno varnostjo.

Člen 80

1. Seznam orožja, za katerega nakup in posest je potrebno predhodno dovoljenje, vsebuje vsaj naslednje orožje, če ni prepovedano:

- (a) polavtomatsko ali repetirno kratkoceвно strelno orožje;
- (b) enostrelno kratkoceвно orožje s centralno udarno iglo;
- (c) enostrelno kratkoceвно orožje za strelivo z robnim vžigom, s skupno dolžino do 28 centimetrov;
- (d) polavtomatsko dolgoceveno strelno orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za več kot tri naboje;
- (e) repetirno polavtomatsko dolgoceveno strelno orožje z gladko cevjo, skupne dolžine do 60 centimetrov;
- (f) polavtomatsko strelno orožje za civilno uporabo, ki je podobno avtomatskemu vojaškemu strelnemu orožju.

2. Seznam strelnega orožja, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje, ne zajema:

- (a) orožja, ki je namenjeno za signaliziranje ali alarm ali za omamljanje, pod pogojem, da je s konstrukcijo zagotovljeno, da takega orožja z običajnim orodjem ni mogoče predelati za streljanje izstrelkov, in pod pogojem, da izstrelitev dražljive snovi človeka ne onemogoči trajno;
- (b) polavtomatsko dolgoceveno strelno orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za največ tri naboje pred ponovnim polnjenjem, pod pogojem, da nabojnik ni snemljiv in je gotovo, da ima orožje tako konstrukcijo, da je z običajnim orodjem ni mogoče predelati v strelno orožje za več kot tri naboje.

Člen 81

Seznam strelnega orožja, ki ga je treba prijaviti, pod pogojem, da tako orožje ni prepovedano ali zanj ni potrebno predhodno dovoljenje, vsebuje:

- (a) repetirno dolgoceveno strelno orožje;
- (b) enostrelno dolgoceveno orožje z eno ali več ožlebljenimi cevmi;
- (c) enostrelno kratkoceveno orožje za strelivo z robnim vžigom in s skupno dolžino nad 28 centimetrov;
- (d) orožje, naštetu v členu 80(2)(b).

Člen 82

Seznam orožja iz členov 79, 80 in 81 ne vključuje:

- (a) strelnega orožja, katerega model ali leto izdelave, razen v izjemnih primerih, je pred 1. januarjem 1870, pod pogojem, da ne more izstreliti streliva, namenjenega za prepovedano orožje ali za orožje, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje;
- (b) imitacij orožja iz točke (a), pod pogojem, da se ne morejo uporabljati za streljanje nabojev s kovinskim tulcem;
- (c) strelnega orožja, ki je trajno onesposobljeno za streljanje kakršnega koli streliva s tehničnimi postopki, kar s svojim žigom jamči ali potrdi uradni organ.

Člen 83

Dovoljenje za nabavo ali posest strelnega orožja iz člena 80 se lahko izda samo:

- (a) če je zadevna oseba dopolnila 18 let, razen izjem za lovske in rekreacijske namene;
- (b) če zadevna oseba ni neprimerna za nabavo ali posest strelnega orožja zaradi duševne bolezni ali kakršne koli druge duševne ali fizične motnje;
- (c) če zadevna oseba ni bila obsojena zaradi kaznivega dejanja ali če ne obstajajo drugi znaki, da bi bila oseba lahko nevarna za javni red ali javno varnost;
- (d) če so razlogi, ki jih navede oseba za nabavo ali posest strelnega orožja, tehtni.

Člen 84

1. Prijave strelnega orožja iz člena 81 se vnesejo v evidenco, ki jo vodijo osebe iz člena 85.

2. Če strelno orožje prenese oseba, ki ni navedena v členu 85, je treba prenos prijaviti po postopkih, ki jih določi vsaka pogodbenica.

3. Prijave iz tega člena vsebujejo potrebne podatke za identifikacijo oseb in orožja.

Člen 85

1. Pogodbenice se zavezujejo predpisati dovoljenje za opravljanje dejavnosti za proizvajalce in trgovce s strelnim orožjem, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje, ter prijavo za proizvajalce in trgovce s strelnim orožjem, ki ga je treba prijaviti. Dovoljenje za opravljanje

dejavnosti za strelno orožje, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje, zajema tudi strelno orožje, ki ga je treba prijaviti. Pogodbenice izvajajo kontrole pri proizvajalcih orožja in trgovcih z orožjem in s tem zagotavljajo učinkovit nadzor.

2. Pogodbenice se zavezujejo sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je vse strelno orožje trajno označeno vsaj s tovarniško številko, ki omogoča identifikacijo, in da ima oznako proizvajalca.

3. Pogodbenice zahtevajo, da proizvajalci in trgovci vodijo evidenco vsega strelnega orožja, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje ali prijava; evidenca mora omogočati hitro identifikacijo vrste in porekla strelnega orožja ter oseb, ki so ga nabavile.

4. V zvezi s strelnim orožjem, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje v skladu s členoma 79 in 80, se pogodbenice zavezujejo sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se tovarniška številka in oznaka proizvajalca na strelnem orožju vpišeta v dovoljenje, izdano imetniku orožja.

Člen 86

1. Pogodbenice se zavezujejo sprejeti ukrepe, ki prepovedujejo zakonitim imetnikom strelnega orožja, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje ali prijava, da to orožje izročijo osebam, ki nimajo dovoljenja za nabavo ali potrdila o prijavi.

2. Pogodbenice lahko dovolijo začasno izročitev takega strelnega orožja po postopkih, ki jih določijo.

Člen 87

1. Pogodbenice v svojo nacionalno zakonodajo vključijo določbe, ki omogočajo odvzem dovoljenj osebam, ki ne izpolnjujejo več pogojev za izdajo dovoljenja iz člena 83.

2. Pogodbenice se zavezujejo sprejeti ustrezne ukrepe, vključno z zasegom orožja in odvzemom dovoljenj, in določiti ustrezne kazni za vsako kršitev zakonov in predpisov o strelnem orožju. Take kazni lahko vključujejo tudi odvzem strelnega orožja.

Člen 88

1. Oseba, ki ima dovoljenje za nabavo orožja, ne potrebuje dovoljenja za nabavo streliva za to orožje.

2. Za osebe, ki nimajo dovoljenja za nabavo orožja, pri nabavi streliva veljajo pogoji za orožje, za katerega je strelivo namenjeno. Dovoljenje se lahko izda za eno samo vrsto ali za vse vrste streliva.

Člen 89

Zaradi upoštevanja tehničnega in gospodarskega napredka ter državne varnosti lahko Izvršni odbor spremeni ali dopolni seznam orožja, ki je prepovedano, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje ali za katerega je potrebna prijava.

Člen 90

Pogodbenice lahko sprejmejo strožje zakone in predpise o nabavi in posesti strelnega orožja in streliva.

Člen 91

1. Pogodbenice se strinjajo, da na podlagi Evropske konvencije o nadzoru nabave in posesti strelnega orožja s strani posameznikov z dne 28. junija 1978 v okviru svojih nacionalnih zakonodaj vzpostavijo izmenjavo informacij o strelnem orožju, ki ga nabavijo osebe — bodisi posamezniki ali trgovci z orožjem — s stalnim prebivališčem ali sedežem na ozemlju druge pogodbenice. Trgovec z orožjem pomeni katero koli osebo, katere trgovino ali poslovanje v celoti ali deloma sestavlja prodaja orožja na drobno.

2. Izmenjava informacij se nanaša:

(a) med dvema pogodbenicama, ki sta ratificirali konvencijo iz odstavka 1: na orožje iz Dodatka 1(A)(1)(a) do (h) navedene konvencije;

(b) med dvema pogodbenicama, od katerih vsaj ena ni ratificirala konvencije iz odstavka 1: na orožje, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje ali prijava v vsaki pogodbenici.

3. Informacija o nabavi orožja se sporoči nemudoma in vsebuje:

(a) datum nabave orožja in podatke za ugotovitev istovetnosti osebe, ki ga je kupila, in sicer

— za fizične osebe: priimek, ime, datum in kraj rojstva, naslov in številka potnega lista ali osebne izkaznice, datum izdaje in podatke o organu, ki jo je izdal, pri čemer ni pomembno, ali je oseba trgovec z orožjem ali ne;

- za pravne osebe: firma in sedež podjetja ter priimek, ime, datum in kraj rojstva, naslov in številka potnega lista ali osebne izkaznice osebe, ki je pooblaščen za zastopanje pravne osebe;
- (b) model, oznaka proizvajalca, kaliber in druge lastnosti orožja ter njegova tovarniška številka.

4. Vsaka pogodbenica imenuje državni organ, ki je odgovoren za pošiljanje in prejemanje informacij iz odstavkov 2 in 3, in o vsaki spremembi imenovanega organa takoj obvesti druge pogodbenice.

5. Organ, ki ga imenuje posamezna pogodbenica, lahko pošilja prejete informacije pristojnim lokalnim policijskim organom in organom, odgovornim za nadzor meje, za namene preprečevanja ali preganjanja kaznivih dejanj in kršitev predpisov.

NASLOV IV

SCHENGENSKI INFORMACIJSKI SISTEM

POGLAVJE 1

VZPOSTAVITEV SCHENGenskega informacijskega sistema

Člen 92

1. Pogodbenice vzpostavijo in vzdržujejo skupni informacijski sistem, v nadaljevanju „schengenski informacijski sistem“, ki obsega nacionalni del v vsaki pogodbenici in tehnični podporni del. Schengenski informacijski sistem omogoča organom, ki jih imenujejo pogodbenice, dostop do razpisov ukrepov za osebe in premoženje s postopkom avtomatskega preiskovanja za namene mejnih kontrol in drugih policijskih in carinskih kontrol, ki se izvajajo v notranjosti države v skladu z nacionalno zakonodajo in, pri posebnih vrstah razpisov ukrepa iz člena 96, za namene izdaje vizumov, dovoljenj za prebivanje in izvajanja zakonodaje o tujcih v smislu uporabe določb te konvencije v zvezi s pretokom oseb.

2. Vsaka pogodbenica s tehničnim podpornim delom na lastne stroške in odgovornost vzpostavi in vzdržuje nacionalni del schengenskega informacijskega sistema, katerega podatkovna zbirka je vsebinsko enaka podatkovnim zbirkam nacionalnih delov vseh drugih pogodbenic. Za zagotovitev hitrega in učinkovitega prenosa podatkov iz odstavka 3 vsaka pogodbenica pri vzpostavljanju svojega nacionalnega dela upošteva protokole in postopke, ki so jih pogodbenice skupaj določile za tehnični podporni del. Podatkovna zbirka vsakega nacionalnega dela je dostopna za avtomatično iskanje na ozemlju vsake pogodbenice. Podatkovnih zbirk nacionalnih delov drugih pogodbenic ni mogoče preiskovati.

3. Pogodbenice vzpostavijo in vzdržujejo tehnični podporni del schengenskega informacijskega sistema na skupne stroške in so

zanj tudi solidarno odgovorne. Za tehnični podporni del, ki je v Strasbourgu, je odgovorna Francoska republika. Tehnični podporni del obsega podatkovno zbirko, ki s prenosom *on-line* zagotavlja, da podatkovne zbirke nacionalnih delov vsebujejo enake informacije. Podatkovne zbirke tehničnega podpornega dela vsebujejo razpise ukrepov za osebe in premoženje, če se ti nanašajo na vse pogodbenice. Razen podatkov iz tega odstavka in iz člena 113(2) podatkovna zbirka tehničnega podpornega dela ne vsebuje nobenih drugih podatkov.

POGLAVJE 2

DELOVANJE IN UPORABA SCHENGenskega informacijskega sistema

Člen 93

V skladu s to konvencijo je namen schengenskega informacijskega sistema vzdrževanje javnega reda in javne varnosti, vključno z nacionalno varnostjo, na ozemljih pogodbenic in uporaba določb te konvencije v zvezi s pretokom oseb na teh ozemljih z informacijami, ki se sporočajo prek tega sistema.

Člen 94

1. Schengenski informacijski sistem vsebuje samo tiste kategorije podatkov, ki jih dajejo posamezne pogodbenice, kot se zahteva za namene iz členov 95 do 100. Pogodbenica razpisnica določi, ali je zadeva dovolj pomembna, da opravičuje vnos razpisa ukrepa v schengenski informacijski sistem.

2. Kategorije podatkov so:

- (a) osebe, za katere je bil izdan razpis ukrepa;
- (b) predmeti iz člena 100 in vozila iz člena 99.

3. Za osebe se navedejo samo naslednji podatki:

- (a) priimek in ime, morebiten alias, po potrebi v novem podatkovnem zapisu;
- (b) morebitne objektivne fizične posebnosti, ki se ne spreminjajo;
- (c) prvo črko drugega imena;
- (d) datum in kraj rojstva;
- (e) spol;
- (f) državljanstvo;
- (g) ali so zadevne osebe oborožene;
- (g) ali so zadevne osebe nasilne;
- (i) razlog za razpis ukrepa;
- (j) predlagani ukrep.

Druge informacije, zlasti podatki, naštetih v prvem stavku člena 6 Konvencije Sveta Evrope za varstvo posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov z dne 28. januarja 1981, niso dovoljene.

4. Kadar pogodbenica meni, da razpis ukrepa po členih 95, 97 ali 99 ni v skladu z njeno nacionalno zakonodajo, njenimi mednarodnimi obveznostmi ali temeljnimi državnimi interesi, lahko naknadno razpis ukrepa v podatkovni zbirki nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema označi z označitvijo, ki pomeni, da ukrepi, predlagani v razpisu ukrepa, na njenem ozemlju ne bodo izvedeni. O tem se mora posvetovati z drugimi pogodbenicami. Če pogodbenica razpisnica razpisa ukrepa ne prekliče, še naprej v celoti velja za druge pogodbenice.

Člen 95

1. Podatki o osebah, za katere se zaproša za prijetje zaradi izročitve, se vnesejo na zahtevo sodnega organa pogodbenice prosilke.

2. Pred razpisom pogodbenica razpisnica preveri, ali je prijetje po zakonodaji zaprosene pogodbenice dopustno. Če ima pogodbenica razpisnica kakršne koli dvome, se mora z zadevnimi pogodbenicami posvetovati.

Pogodbenica razpisnica posreduje zaprosenim pogodbenicam hkrati z razpisom ukrepa po najhitrejši možni poti naslednje informacije, bistvene za osnovno dejansko stanje:

- (a) ime organa, ki je zaprosil za prijetje;
- (b) ali obstaja zaporni nalog ali drug dokument z enakim pravnim učinkom ali pravnomočna sodba;
- (c) vrsto in pravno klasifikacijo kaznivega dejanja;
- (d) opis okoliščin storitve kaznivega dejanja; tudi čas, kraj in stopnjo krivde;
- (e) če je mogoče, posledice kaznivega dejanja.

3. Zaprošena pogodbenica lahko razpisu ukrepa v podatkovni zbirki svojega nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema doda označitev, ki prepoveduje prijetje na podlagi razpisa, dokler se označitev ne zbrise. Označitev je treba zbrisati najkasneje v 24 urah po vnosu razpisa, razen če prizadeta pogodbenica zavrne prijetje, za katero je bila zaprosena iz pravnih razlogov ali zaradi posebnih razlogov primernosti. Če v posebej izjemnih primerih to zahteva kompleksnost dejanskega stanja, se lahko navedeni rok podaljša na en teden. Brez poseganja v označitev ali odločitev o zavrnitvi prijetja ostanejo druge pogodbenice upravičene izvesti prijetje, navedeno v razpisu.

4. Če ena pogodbenica iz posebej nujnih razlogov zaprosi za takojšnje iskanje, zaprosena pogodbenica preuči, ali se lahko umakne označitev. Zaprošena pogodbenica ukrene vse potrebno, da se, če je razpis odobren, zaproseni ukrep lahko takoj izvede.

5. Če prijetje ni mogoče, ker preiskava še ni končana ali ker ga je zaprosena pogodbenica zavrnila, mora ta pogodbenica razpis obravnavati kot razpis za ugotavljanje bivališča.

6. Zaprošene pogodbenice izvedejo v razpisu zaprosene ukrepe na podlagi veljavnih sporazumov o izročitvi in v skladu z nacionalno zakonodajo. Brez poseganja v možnost, da zadevno osebo primejo v skladu z nacionalno zakonodajo, pogodbenice niso dolžne izvesti zaprosenega ukrepa, ki se nanaša na njihove lastne državljanke.

Člen 96

1. Podatki o tujcih, za katere je razpisana zavrnitev vstopa, se vnesejo napodlaginacionalnega razpisa, ki temelji na odločitvah

pristojnih upravnih organov in sodišč po procesnih pravilih nacionalne zakonodaje.

Člen 99

2. Odločitve lahko temeljijo na nevarnosti za javno varnost in red ali za nacionalno varnost, ki bi jo predstavlja prisotnost tujca na državnem ozemlju pogodbenice.

1. Podatki o osebah ali vozilih se za namene prikritega evidentiranja ali namenske kontrole po odstavku 5 vnesejo v skladu z nacionalnim pravom pogodbenice razpisnice.

To je zlasti mogoče

2. Takšen razpis je dopusten za kazenski pregon in za zagotavljanje javne varnosti, kadar:

(a) pri tujcu, ki je bil obsojen za kaznivo dejanje, za katero je zagrožena kazen odvzema prostosti najmanj eno leto;

(a) obstajajo konkretni dokazi, da zadevna oseba načrtuje ali izvršuje številna in izredno huda kazniva dejanja, ali

(b) pri tujcu, za katerega se utemeljeno sumi, da je storil huda kazniva dejanja, vključno z dejanji iz člena 71, ali zoper katerega obstajajo konkretni dokazi, da načrtuje taka dejanja na državnem ozemlju ene od pogodbenic.

(b) kadar se na podlagi celostne ocene te osebe, zlasti na podlagi njenih preteklih storjenih kaznivih dejanj, lahko pričakuje, da bo tudi v bodoče izvrševala izredno huda kazniva dejanja.

3. Odločitve lahko temeljijo tudi na dejstvu, da je bil tujec izgnan, zavržen ali prisilno odstranjen, pri čemer ukrep ne sme biti odložen ali ukinjen, mora pa vsebovati ali biti dopolnjen s prepovedjo vstopa ali, po potrebi, bivanja in mora temeljiti na neupoštevanju nacionalnih predpisov o vstopu ali bivanju tujcev.

3. Nadalje je, če nacionalno pravo to dovoljuje, razpis dopusten na zahtevo organov, pristojnih za varnost države, kadar obstajajo konkretni dokazi, da so informacije, navedene v odstavku 4, potrebne za preprečitev znatne ogroženosti ali drugih znatnih nevarnosti za notranjo ali zunanjo varnost države, ki jo povzroči ta oseba. Pogodbenica razpisnica se mora vnaprej posvetovati z drugimi pogodbenicami.

Člen 97

Podatki o pogrešanih osebah ali osebah, ki zaradi njihove lastne zaščite ali odvratanja nevarnosti na zahtevo pristojnega organa ali pristojnega sodišča pogodbenice razpisnice potrebujejo začasno policijsko zaščito, se vnesejo, da lahko policijski organi sporočijo njihovo prisotnost pogodbenici razpisnici ali osebo odpeljejo na varno, da bi preprečili njihovo nadaljnjo pot, če to dovoljuje nacionalna zakonodaja. To velja zlasti za mladoletnike in osebe, ki morajo biti na podlagi odredbe pristojnega organa prisilno nameščene. Podatki o polnoletni pogrešani osebi se lahko sporočijo samo s privolitvijo prizadetega.

4. Na podlagi prikritega evidentiranja se lahko pri mejni kontroli in raznih policijskih ter carinskih preverjanjih v notranjosti države v celoti ali delno zbirajo in posredujejo razpisnemu organu naslednje informacije:

(a) izsleditev razpisane osebe ali razpisanega vozila;

(b) kraj, čas ali razlog za kontrolo;

(c) pot in namembni kraj potovanja;

(d) osebe, ki spremljajo zadevno osebo, ali potniki v vozilu;

(e) uporabljeno vozilo;

(f) stvari, ki jih ima oseba s seboj;

(g) okolščine, v katerih je bila oseba ali vozilo zatečeno.

Člen 98

1. Podatki o pričah, o osebah, ki se morajo v okviru kazenskega postopka zglašiti na sodišču zaradi dejanj, zaradi katerih so preganjane, ali o osebah, katerim je treba vročiti kazensko sodbo ali vabilo za nastop prestajanja zaporne kazni, se na zahtevo pristojnih sodnih organov vnesejo za namene sporočanja njihovega kraja prebivanja ali stalnega prebivališča.

2. Zaprošene informacije se sporočijo pogodbenici prosilki v skladu z nacionalnim pravom in veljavnimi sporazumi o pravni pomoči v kazenskih zadevah.

Pri zbiranju teh informacij je treba ukreniti vse potrebno, da se ne ogrozi prikrita narava ukrepa.

5. Pri izvajanju namenskih kontrol iz odstavka 1 se lahko v skladu z nacionalnim pravom za doseg namenov iz odstavkov 2 in 3 opravi preiskava osebe, vozila ali predmetov, ki jih ima oseba s seboj. Če po pravu ene pogodbenice namenska kontrola ni dopustna, se ta ukrep za to pogodbenico avtomatično nadomesti s prikritim evidentiranjem.

6. Zaprošena pogodbenica lahko razpisu ukrepa v podatkovni zbirki svojega nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema doda označitev, ki prepoveduje izvajanje ukrepa na podlagi razpisa za prikrito evidentiranje ali za namensko kontrolo, dokler se označitev ne izbriše. Označitev je treba zbrisati najkasneje v 24 urah po vnosu razpisa, razen če prizadeta pogodbenica zavrne izvedbo ukrepa, za katerega je bila zaprošena iz pravnih razlogov ali zaradi posebnih razlogov primernosti. Brez poseganja v označitev ali odločitev o zavrnitvi ostanejo druge pogodbenice upravičene izvesti v razpisu navedeni ukrep.

Člen 100

1. Podatki o stvareh, ki se iščejo zaradi zasega ali za zagotovitev dokazov v kazenskih postopkih, se vnesejo v schengenski informacijski sistem.

2. Če se pri preverjanju ugotovi, da obstaja razpis o iskanju stvari, se organ, ki je to ugotovil, poveže z razpisnim organom, da uskladi potrebne ukrepe. V ta namen se lahko v skladu s to konvencijo posredujejo tudi osebni podatki. Ukrepi pogodbenice, ki je stvar našla, se sprejmejo v skladu z njenim nacionalnim pravom.

3. Vnesejo se naslednje kategorije stvari:

- (a) ukradena, protipravno odvzeta ali drugače odtujena motorna vozila z delovno prostornino nad 50 cm³;
- (b) ukradeni, protipravno odvzeti ali drugače odtujeni priklopniki in stanovanjske prikolice z lastno težo nad 750 kg;
- (c) ukradeno, protipravno odvzeto ali drugače odtujeno strelno orožje;
- (d) ukradeni, protipravno odvzeti ali drugače odtujeni dokumenti in blanko;
- (e) ukradeni, protipravno odvzeti ali drugače odtujeni izpolnjeni osebni dokumenti (potni listi, osebne izkaznice, vozniška dovoljenja);
- (f) bankovci (registriran denar).

Člen 101

1. Dostop do podatkov, shranjenih v schengenskem informacijskem sistemu, in pravico njihove neposredne uporabe imajo izključno organi, pristojni za:

- (a) mejno kontrolo,
- (b) druga policijska in carinska preverjanja v notranjosti države in njihovo usklajevanje.

2. Poleg tega imajo dostop do podatkov, shranjenih v skladu s členom 96, in pravico njihove neposredne uporabe organi, pristojni za izdajanje vizumov, centralni organi, pristojni za obravnavanje prošelj za izdajo vizumov, in tudi organi, pristojni za izdajanje dovoljenj za bivanje in izvajanje predpisov o tujcih v okviru uporabe te konvencije v zvezi z gibanjem oseb. Dostop do podatkov ureja nacionalno pravo posamezne pogodbenice.

3. Uporabniki lahko preverjajo samo tiste podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog.

4. Vsaka pogodbenica posreduje Izvršnemu odboru seznam organov, ki so pristojni za neposredno preverjanje podatkov, shranjenih v schengenskem informacijskem sistemu. Ta seznam za vsak organ določa, katere podatke za katere naloge lahko preverja.

POGLAVJE 3

VARSTVO OSEBNIH PODATKOV IN ZAVAROVANJE PODATKOV V SCHENGENSKEM INFORMACIJSKEM SISTEMU

Člen 102

1. Pogodbenice lahko uporabljajo podatke iz členov 95 do 100 samo za namene, ki so določeni za vsako vrsto razpisa ukrepov iz teh členov.

2. Podatki se lahko prepisujejo samo iz tehničnih razlogov, pod pogojem, da je tako prepisovanje potrebno, da jih lahko organi iz člena 101 neposredno preiskujejo. Razpisi, ki jih izdajo druge pogodbenice, se ne smejo prepisovati iz nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema v druge nacionalne podatkovne zbirke.

3. V zvezi z razpisi ukrepov iz členov 95 do 100 te konvencije mora biti vsako odstopanje od odstavka 1 zaradi spremembe iz ene kategorije razpisa ukrepov v drugo utemeljeno s potrebo po

preprečitvi neposrednega resnega ogrožanja javnega reda in varnosti iz utemeljenih razlogov državne varnosti ali zaradi preprečevanja težjih kaznivih dejanj. V ta namen je treba pridobiti predhodno dovoljenje pogodbenice, ki je izdala razpis ukrepa.

4. Podatki se ne smejo uporabljati v upravne namene. Izjemoma se lahko podatki, vneseni v skladu s členom 96, po nacionalni zakonodaji vsake pogodbenice uporabijo samo za namene člena 101(2).

5. Vsaka uporaba podatkov, ki ni v skladu z odstavki 1 do 4, se šteje za zlorabo po nacionalni zakonodaji vsake pogodbenice.

Člen 103

Vsaka pogodbenica zagotovi, da upravljaavec podatkovne zbirke povprečno vsak deseti prenos osebnih podatkov evidentira v nacionalnem delu schengenskega informacijskega sistema zaradi preverjanja, ali je preiskovanje dopustno. Evidenca se lahko uporablja samo v ta namen in se po šestih mesecih izbriše.

Člen 104

1. Za razpise ukrepov velja nacionalna zakonodaja pogodbenice, ki izda razpis ukrepa, razen če so v tej konvenciji določeni strožji pogoji.

2. Če ta konvencija ne določa drugače, se za podatke, ki se vnešejo v nacionalni del schengenskega informacijskega sistema, uporablja zakonodaja zadevne pogodbenice.

3. Če ta konvencija ne določa drugače, se za izvajanje ukrepov, zahtevanih v razpisu ukrepov, uporablja nacionalna zakonodaja zaprosene pogodbenice, ki izvaja ukrep. Če v zvezi z izvajanjem ukrepov, zahtevanih v razpisu ukrepov, ta konvencija ne določa drugače, odgovornost za ukrep ureja nacionalna zakonodaja zaprosene pogodbenice. Če zahtevanega ukrepa ni mogoče izvesti, zaprosena pogodbenica takoj obvesti pogodbenico, ki je izdala razpis ukrepa.

Člen 105

Pogodbenica, ki izda razpis ukrepa, odgovarja za točnost, ažurnost in zakonitost podatkov, vnesenih v schengenski informacijski sistem.

Člen 106

1. Samo pogodbenica, ki izda razpis ukrepa, sme spreminjati, dodajati, popravljati ali brisati podatke, ki jih je vnesla.

2. Če ima pogodbenica, ki ni izdala razpisa ukrepa, dokaze, ki kažejo, da so nekateri podatki netočni ali so bili nezakonito shranjeni, o tem čim prej obvesti pogodbenico, ki je izdala razpis ukrepa, ta pa mora preveriti sporočilo in, če je potrebno, takoj popraviti ali izbrisati sporni podatek.

3. Če pogodbenice ne morejo doseči soglasja, pogodbenica, ki ni izdala razpisa ukrepa, prosi za mnenje skupni nadzorni organ iz člena 115(1).

Člen 107

Kadar je bil za osebo že vnesen razpis ukrepa v schengenski informacijski sistem, se pogodbenica, ki vnese dodatni razpis ukrepa, s pogodbenico, ki je vnesla prvi razpis ukrepa, dogovori glede vnosa razpisa ukrepa. Pogodbenice lahko tudi določijo splošne določbe v ta namen.

Člen 108

1. Vsaka pogodbenica imenuje organ z osrednjo odgovornostjo za njen nacionalni del schengenskega informacijskega sistema.

2. Vsaka pogodbenica izdaja svoje razpise ukrepov prek tega organa.

3. Navedeni organ je odgovoren za nemoteno delovanje nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema in sprejema potrebne ukrepe za zagotovitev upoštevanja določb te konvencije.

4. Pogodbenice prek depozitarja druga drugo obvestijo o organu iz odstavka 1.

Člen 109

1. Pravica oseb, da imajo vpogled v podatke, ki se nanašajo nanje in so vneseni v schengenski informacijski sistem, se uresničuje v skladu z zakonodajo pogodbenice, pri kateri uveljavljajo to pravico. Če nacionalna zakonodaja tako določa, državni nadzorni organ iz člena 114(1) določi, ali se informacija lahko posreduje in

po kakšnih postopkih. Pogodbenica, ki ni izdala razpisa ukrepa, lahko posreduje informacije o takih podatkih samo, če je pred tem dala pogodbenici, ki je izdala razpis ukrepa, možnost, da izrazi svoje stališče.

2. Posredovanje informacij o vsebini podatkov se zavrne, če je to nujno zaradi izvedbe zakonite naloge v zvezi z razpisom ukrepov ali zaradi varstva pravic in svoboščin tretjih oseb. V vsakem primeru se zavrne med veljavnostjo razpisa ukrepa izvajanja diskretnega prikritega evidentiranja.

Člen 110

Vsaka oseba lahko zahteva, da se netočni podatki v zvezi z njo popravijo ali da se nezakonito shranjeni podatki v zvezi z njo izbrišejo.

Člen 111

1. Vsaka oseba lahko na ozemlju vsake pogodbenice na sodišču ali pri organu, pristojnem po nacionalni zakonodaji, zahteva popravek, izbris, pridobitev informacije ali odškodnino v zvezi z razpisom ukrepa, ki se nanaša nanjo.

2. Pogodbenice se zavezujejo, da bodo vzajemno izvršile pravnomočne odločbe sodišč ali organov iz odstavka 1, brez vpliva na določbe člena 116.

Člen 112

1. Osebni podatki, vneseni v schengenski informacijski sistem za izsleditev oseb, se lahko shranjujejo le toliko časa, dokler je to potrebno za doseg namena, zaradi katerega so bili vneseni. Pogodbenica, ki je izdala razpis ukrepa, mora najkasneje v treh letih po vnosu preveriti, ali je njihovo shranjevanje še potrebno. Pri razpisih ukrepov iz člena 99 je rok eno leto.

2. Vsaka pogodbenica, kadar je to ustrezno, določi krajše roke za preverjanje v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

3. Tehnični podporni del schengenskega informacijskega sistema en mesec vnaprej avtomatično obvesti pogodbenice o predvidenem času izbrisa podatkov iz sistema.

4. Pogodbenica, ki izda razpis ukrepa, se lahko v roku za preverjanje odloči ohraniti razpis ukrepa, če se to izkaže za potrebno za doseg namena, za katerega je bil razpis ukrepa izdan. Vsako podaljšanje razpisa ukrepa je treba sporočiti tehničnemu podpornemu delu. Za podaljšanje razpisa ukrepa se uporabljajo določbe odstavka 1.

Člen 113

1. Podatki, razen podatkov iz člena 112, se shranjujejo največ 10 let, podatki o izdanih osebnih listinah in registriranih bankovcih največ pet let in podatki o motornih vozilih, priklopnikih in prikolicah največ tri leta.

2. Podatke, ki so bili izbrisani, še eno leto shranjuje tehnični podporni del. V tem obdobju se podatki lahko pregledujejo samo zaradi naknadnega preverjanja točnosti in zakonitosti vnosa. Po tem obdobju je treba podatke uničiti.

Člen 114

1. Vsaka pogodbenica imenuje nadzorni organ, ki je po nacionalni zakonodaji pristojen za izvajanje neodvisnega nadzora podatkovnih zbirk nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema in za preverjanje, da obdelava in uporaba podatkov, vnesenih v schengenski informacijski sistem, ne pomeni kršenja pravic oseb, na katere se podatki nanašajo. V ta namen ima nadzorni organ dostop do zbirke podatkov nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema.

2. Vsaka oseba ima pravico zahtevati od nadzornih organov, da preverijo podatke, ki se nanašajo nanje in so vnesene v schengenski informacijski sistem, ter uporabo teh podatkov. To pravico ureja nacionalna zakonodaja pogodbenice, ki ji je poslana zahteva. Če je podatke vnesla druga pogodbenica, se preverjanje opravi v tesnem sodelovanju z nadzornim organom te pogodbenice.

Člen 115

1. Ustanovi se skupni nadzorni organ, ki je odgovoren za nadzor tehničnega podpornega dela schengenskega informacijskega sistema. Ta organ sestavljata po dva predstavnika vsakega nacionalnega nadzornega organa. Vsaka pogodbenica ima en glas. Nadzor se izvaja v skladu z določbami te konvencije, Konvencije Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981 o varstvu posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov, ob upoštevanju Priporočila Odbora ministrov Sveta Evrope št. R(87)15 z dne 17. septembra 1987 o uporabi osebnih podatkov v policijskem sektorju in v skladu z nacionalno zakonodajo pogodbenice, ki je odgovorna za tehnični podporni del.

2. V zvezi tehničnim podpornim delom schengenskega informacijskega sistema ima skupni nadzorni organ nalogo preverjati, da se določbe te konvencije pravilno izvajajo. V ta namen ima skupni nadzorni organ dostop do tehničnega podpornega dela.

3. Skupni nadzorni organ je odgovoren tudi za preučevanje kakršnih koli težav pri uporabi ali interpretaciji, ki lahko nastanejo pri delovanju schengenskega informacijskega sistema, za preučevanje težav, ki lahko nastanejo pri neodvisnem nadzoru, ki ga izvajajo nacionalni nadzorni organi pogodbenic, ali pri uresničevanju pravice dostopa do sistema ter za pripravo usklajenih predlogov za skupne rešitve nastalih težav.

4. Poročila, ki jih pripravi skupni nadzorni organ, se predložijo organom, katerim poročajo nacionalni nadzorni organi.

Člen 116

1. Vsaka pogodbenica je v skladu z nacionalno zakonodajo odgovorna za vsako škodo, ki jo povzroči osebi z uporabo nacionalne podatkovne zbirke schengenskega informacijskega sistema. To velja tudi za škodo, ki jo povzroči pogodbenica, ki je izdala razpis ukrepa, če je vnesla netočne podatke ali je podatke nezakonito shranjevala.

2. Če pogodbenica, proti kateri je bila vložena tožba, ni pogodbenica, ki je izdala razpis ukrepa, mora slednja na zahtevo povrniti zneske, ki so bili izplačani kot odškodnina, razen če je zaprosena pogodbenica podatke uporabila v nasprotju s to konvencijo.

Člen 117

1. V zvezi z avtomatsko obdelavo osebnih podatkov, ki se sporočajo v skladu s tem naslovom, vsaka pogodbenica najkasneje na dan začetka veljavnosti te konvencije sprejme potrebne nacionalne predpise za zagotovitev take ravni varstva osebnih podatkov, ki je najmanj enaka tisti, ki izhaja iz načel Konvencije Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov z dne 28. januarja 1981 in ki je skladna s Priporočilom Odbora ministrov Sveta Evrope št. R(87)15 z dne 17. septembra 1987 o uporabi osebnih podatkov v policijskem sektorju.

2. Osebni podatki iz tega naslova se ne smejo sporočati, dokler na ozemljih pogodbenic, ki so vključene v tako sporočanje, ne začnejo veljati pravila o varstvu osebnih podatkov iz odstavka 1.

Člen 118

1. Vsaka pogodbenica se v zvezi s svojim nacionalnim delom schengenskega informacijskega sistema zavezuje sprejeti potrebne ukrepe za:

- (a) preprečitev dostopa nepooblaščenim osebam do opreme, ki se uporablja za obdelavo osebnih podatkov (kontrola dostopa do opreme);
- (b) preprečitev nepooblaščenega branja, prepisovanja, spreminjanja ali odnašanja nosilcev podatkov (nadzor nosilcev podatkov);
- (c) preprečitev nepooblaščenega vnašanja podatkov v podatkovne zbirke in nepooblaščenega pregledovanja, spreminjanja ali brisanja shranjenih osebnih podatkov (nadzor shranjevanja);
- (d) preprečitev, da bi nepooblaščen osebe prek opreme za prenos podatkov uporabljale sisteme za avtomatsko obdelavo podatkov (nadzor uporabe);
- (e) zagotovitev, da imajo osebe, pooblaščen za uporabo sistema za avtomatsko obdelavo podatkov, dostop samo do podatkov, ki jih zajema njihovo pooblastilo za dostop (nadzor dostopa);
- (f) zagotovitev, da se lahko preveri in ugotovi, katerim organom se lahko prek opreme za prenos podatkov pošiljajo osebni podatki (nadzor prenosa);
- (g) zagotovitev, da se lahko naknadno preveri in ugotovi, kateri osebni podatki so bili vneseni v sisteme za avtomatsko obdelavo podatkov ter kdaj in kdo jih je vnesel (nadzor vnosa);
- (h) preprečitev nepooblaščenega branja, prepisovanja, spreminjanja ali brisanja osebnih podatkov med prenosom osebnih podatkov ali med pošiljanjem nosilcev podatkov (nadzor pošiljanja).

2. Vsaka pogodbenica mora sprejeti posebne ukrepe, da zagotovi varnost podatkov med pošiljanjem službam zunaj ozemlja pogodbenic. O takih ukrepih je treba obvestiti skupni nadzorni organ.

3. Za delo na obdelavi podatkov v nacionalnem delu schengenskega informacijskega sistema lahko vsaka pogodbenica imenuje samo posebej usposobljene osebe, ki morajo biti varnostno preverjene.

4. Pogodbenica, ki je odgovorna za tehnični podporni del schengenskega sistema, v zvezi s to funkcijo sprejme ukrepe iz odstavkov 1 do 3.

POGLAVJE 4

**RAZDELITEV STROŠKOV SCHENGenskega
INFORMACIJSKEGA SISTEMA**

Člen 119

1. Stroški postavitve in delovanja tehničnega podpornega dela iz člena 92(3), skupaj s stroški povezave nacionalnih delov schengenskega informacijskega sistema z osrednjim tehničnim

delom, bremenijo vse pogodbenice. Delež vsake pogodbenice se določi na podlagi stopnje vsake pogodbenice od enotne osnove za odmero davka na dodano vrednost v smislu člena 2(1)(c) Odločbe Sveta Evropskih skupnosti z dne 24. junija 1988 o sistemu lastnih sredstev Skupnosti.

2. Stroške postavitve in delovanja nacionalnega dela schengenskega informacijskega sistema krije vsaka pogodbenica sama.

NASLOV V

PREVOZ IN PRETOK BLAGA

Člen 120

1. Pogodbenice skupaj zagotovijo, da njihovi zakoni in drugi predpisi ne ovirajo neupravičeno pretoka blaga na notranjih mejah.

2. Pogodbenice olajšajo pretok blaga prek notranjih meja tako, da formalnosti v zvezi s prepovedmi in omejitvami izvajajo ob carinjenju blaga za domačo uporabo. Takšno carinjenje se lahko po lastni izbiri pogodbenice izvaja bodisi v notranjosti države ali na notranjih mejah. Pogodbenice si prizadevajo spodbuditi carinjenje v notranjosti države.

3. Če na določenih področjih v celoti ali deloma ni mogoče doseči poenostavitve iz odstavka 2, si pogodbenice prizadevajo ustvariti takšne pogoje med seboj ali pa to storijo v okviru Evropskih skupnosti.

Ta odstavek se zlasti uporablja za nadzor upoštevanja pravil o dovolilnicah za komercialne prevoze, za opravljanje preskusov primernosti prevoznih sredstev za vožnjo po cesti, veterinarske preglede in preverjanje zdravstvenega stanja živali, veterinarsko-sanitarne preglede, tudi za preglede mesa, fitopatološke preglede ter nadzor prevoza nevarnih snovi in nevarnih odpadkov.

4. Pogodbenice si prizadevajo za uskladitev formalnosti za pretok blaga prek zunanjih meja in hkrati za nadzor skladnosti z enotnimi načeli. Pogodbenice v ta namen z Izvršnim odborom tesno sodelujejo v okviru Evropskih skupnosti in drugih mednarodnih forumov.

Člen 121

1. V skladu z zakonodajo Skupnosti pogodbenice za nekatere vrste rastlin in rastlinskih izdelkov ne zahtevajo fitopatološkega pregleda in fitopatoloških potrdil, potrebnih po zakonodaji Skupnosti.

Izvršni odbor sprejme seznam rastlin in rastlinskih proizvodov, za katere velja poenostavljeni postopek iz prvega pododstavka. Odbor lahko ta seznam spremeni in določi datum začetka veljavnosti takih sprememb. Pogodbenice druga drugo obvestijo o sprejetih ukrepih.

2. Če obstaja nevarnost vnosa ali širjenja škodljivih organizmov, lahko pogodbenica zahteva, da se začasno ponovno uvedejo nadzorni ukrepi, ki jih določa zakonodaja Skupnosti, in lahko začne izvajati te ukrepe. O tem takoj pisno obvesti druge pogodbenice in navede tudi razloge za svojo odločitev.

3. Fitopatološko potrdilo se lahko še naprej uporablja kot potrdilo, ki se zahteva po predpisih o varstvu vrst.

4. Pristojni organ na zahtevo izda fitopatološko potrdilo, če je pošiljka v celoti ali deloma namenjena za ponovni izvoz, pod pogojem, da rastline ali rastlinski proizvodi izpolnjujejo zahteve glede zdravstvenega varstva rastlin.

Člen 122

1. Pogodbenice okrepijo svoje sodelovanje, da bi zagotovile varen prevoz nevarnega blaga, in se zavezujejo uskladiti svoje nacionalne predpise, sprejete v skladu z veljavnimi mednarodnimi konvencijami. Zaradi ohranjanja obstoječe stopnje varnosti se poleg tega zavezujejo:

(a) uskladiti svoje zahteve glede poklicnih kvalifikacij voznikov;

(b) uskladiti postopke in pogostost kontrol med prevozom in v podjetjih;

(c) uskladiti klasifikacijo kršitev in pravnih določb glede sankcij;

(d) zagotoviti stalno izmenjavo informacij in izkušenj glede izvedenih ukrepov in kontrol.

2. Pogodbenice okrepijo svoje sodelovanje, da bi izvajale kontrolo prevozov nevarnih in nenevarnih odpadkov prek notranjih meja.

V ta namen si prizadevajo sprejeti skupno stališče glede sprememb direktiv Skupnosti o nadzoru in upravljanju prevozov nevarnih odpadkov ter glede uvajanja aktov Skupnosti o nenevarnih odpadkih z namenom vzpostavitve ustrezne infrastrukture za njihovo odlaganje ter za uvajanje standardov o odlaganju odpadkov, usklajenih na visoki ravni.

Do sprejetja pravil Skupnosti o nenevarnih odpadkih se nadzor prevozov takih odpadkov izvaja po posebnem postopku, pri katerem se lahko prevozi odpadkov preverjajo pri carinjenju v namembnem kraju.

Drugi stavek odstavka 1 velja tudi za ta odstavek.

Člen 123

1. Pogodbenice se zavezujejo, da se bodo med seboj posvetovale glede možnosti medsebojne odprave sedanje zahteve po pridobitvi dovoljenja za izvoz strateških industrijskih izdelkov in tehnologij, in da bodo po potrebi to dovoljenje nadomestile s prilagodljivim postopkom v primerih, ko sta prva in zadnja namembna država pogodbenici.

Na podlagi takih posvetovanj in da bi zagotovile učinkovitost kontrol, ki se lahko izkažejo za potrebne, si pogodbenice v tesnem sodelovanjem prek

mehanizma usklajevanja prizadevajo izmenjati ustrezne informacije, pri čemer upoštevajo nacionalno zakonodajo.

2. Glede izdelkov, ki niso strateški industrijski izdelki in tehnologije iz odstavka 1, si pogodbenice po eni strani prizadevajo, da bi se izvozne formalnosti izvajale v notranjosti držav, in po drugi strani, da bi uskladile svoje nadzorne postopke.

3. Za doseglo ciljev iz odstavkov 1 in 2 se pogodbenice posvetujejo z drugimi zainteresiranimi partnerji.

Člen 124

Število in pogostost kontrol blaga, ki ga potniki nosijo s seboj pri prehodu prek notranjih meja, se čim bolj zmanjša. Nadaljnja zmanjšanja in dokončna odprava takih kontrol bodo odvisni od postopnega zvišanja vrednosti blaga, ki ga lahko potniki prinesejo s seboj dajatev prosto, in prihodnjega razvoja pravil za čezmejni potniški promet.

Člen 125

1. Pogodbenice sklenejo dogovore o dodelitvi uradnikov za zvezo iz njihovih carinskih uprav.

2. Splošni namen dodelitve uradnikov za zvezo je spodbujanje in pospeševanje sodelovanja med pogodbenicami, zlasti po obstoječih konvencijah in aktih Skupnosti o medsebojni pomoči.

3. Naloga uradnikov za zvezo je svetovati in dajati pomoč. Uradniki niso pooblašteni za sprejemanje carinskih upravnih ukrepov na lastno pobudo. Uradniki dajejo informacije in izvajajo svoje naloge v skladu z navodili pogodbenice dodeljiteljice.

NASLOV VI

VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

Člen 126

1. V zvezi z avtomatsko obdelavo osebnih podatkov, ki se sporočajo v skladu s to konvencijo, vsaka pogodbenica najkasneje na datum začetka veljavnosti te konvencije sprejme potrebne nacionalne predpise, da bi dosegla raven varstva osebnih podatkov, ki je najmanj enaka tisti, ki izhaja iz uresničevanja načel Konvencije Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov z dne 28. januarja 1981.

2. Osebnih podatki iz te konvencije se ne smejo sporočati, dokler na ozemljih pogodbenic, ki so vključene v tako sporočanje, ne začnejo veljati pravila o varstvu osebnih podatkov iz odstavka 1.

3. Poleg tega za avtomatsko obdelavo osebnih podatkov, ki se sporočajo v skladu s to konvencijo, veljajo naslednje določbe:

(a) pogodbenica prejemnica lahko uporablja te podatke izključno za namene, za katere se lahko sporočajo v skladu

s to konvencijo; takšni podatki se lahko uporabljajo za druge namene samo s predhodnim dovoljenjem pogodbenice, ki podatke sporoči, in v skladu z zakonodajo pogodbenice prejemnice; tako dovoljenje se lahko da le, če to dovoljuje nacionalna zakonodaja pogodbenice, ki podatke sporoči;

(b) take podatke lahko uporabljajo samo sodni organi ter službe in organi, ki izvajajo naloge ali dolžnosti v zvezi z nameni iz odstavka (a);

(c) pogodbenica, ki sporoči take podatke, mora zagotoviti točnost podatkov; če bodisi na svojo pobudo ali na podlagi zahtevka osebe, na katero se podatki nanašajo, ugotovi, da so dani podatki netočni ali ne bi smeli biti poslani, mora o tem takoj obvestiti pogodbenico prejemnico ali pogodbenice prejemnice; ta pogodbenica ali pogodbenice morajo podatke popraviti ali uničiti ali označiti, da so podatki netočni ali sporočeni nezakonito;

(d) pogodbenica ne more uveljavljati, da ji je druga pogodbenica sporočila netočne podatke, da bi se izognila odgovornosti po svoji nacionalni zakonodaji nasproti oškodovani osebi; če se določi odškodnina, ker je pogodbenica uporabila netočne podatke, mora pogodbenica, ki jih je sporočila, pogodbenici prejemnici v celoti povrniti znesek, ki je bil izplačan kot odškodnina;

(e) posredovanje in prejem osebnih podatkov morata biti evidentirana tako v izvorni podatkovni zbirki kakor v podatkovni zbirki, v katero se vključijo;

(f) skupni nadzorni organ iz člena 115 lahko na zahtevo pogodbenice da svoje mnenje o težavah pri izvajanju in razlaganju tega člena.

4. Ta člen se ne uporablja za sporočanje podatkov iz poglavja 7 naslova II in iz naslova IV. Odstavek 3 se ne uporablja za sporočanje podatkov iz poglavij 2 do 5 naslova III.

Člen 127

1. Kadar se osebni podatki sporočijo drugi pogodbenici na podlagi te konvencije, se za sporočanje podatkov iz neavtomatizirane podatkovne zbirke in za njihovo vključitev v drugo neavtomatizirano podatkovno zbirko uporablja člen 126.

2. Kadar se na podlagi konvencije drugi pogodbenici sporočijo osebni podatki, ki jih ne ureja člen 126(1) ali odstavek 1 tega člena, se uporablja člen 126(3), razen pododstavka (e). Uporabljajo se tudi naslednje določbe:

(a) vodi se pisna evidenca poslanih in prejetih osebnih podatkov; te obveznosti ni, kadar takšna evidenca ni potrebna glede na namen uporabe podatkov, zlasti če se ne uporabijo ali se uporabijo le v zelo majhnem obsegu;

(b) pogodbenica prejemnica pri uporabi posredovanih podatkov zagotovi raven varstva, ki je najmanj enaka ravni, kakor jo določa njena nacionalna zakonodaja za uporabo podobnih podatkov;

(c) odločitev ali lahko in pod katerimi pogoji oseba, na katero se podatki nanašajo, na njeno zahtevo dobi informacijo o posredovanih podatkih v zvezi z njo, se sprejme po nacionalni zakonodaji pogodbenice, na katero je bila zahteva naslovljena.

3. Ta člen se ne uporablja za sporočanje podatkov iz poglavja 7 naslova II, poglavij 2 do 5 naslova III ter iz naslova IV.

Člen 128

1. Osebni podatki iz te konvencije se ne smejo posredovati, dokler pogodbenice, ki so vključene v tako posredovanje, ne dajo navodila nacionalnemu nadzornemu organu za neodvisni nadzor, da je obdelava osebnih podatkov v podatkovnih zbirkah v skladu s členoma 126 in 127 ter sprejetimi predpisi za njihovo izvajanje.

2. Kadar pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo da navodilo nadzornemu organu, da na enem ali več področjih neodvisno nadzoruje upoštevanje določb o varstvu osebnih podatkov, ki niso vneseni v podatkovno zbirko, ta pogodbenica istemu organu da tudi navodilo, da na teh področjih nadzoruje tudi upoštevanje pravil iz tega naslova.

3. Ta člen se ne uporablja za sporočanje podatkov iz poglavja 7 naslova II in poglavij 2 do 5 naslova III.

Člen 129

V zvezi s posredovanjem osebnih podatkov po poglavju 1 naslova III se pogodbenice zavezujejo doseči raven varstva osebnih podatkov v skladu z načeli Priporočila Odbora ministrov Sveta Evrope št. R(87)15 z dne 17. septembra 1987 o uporabi osebnih

podatkov v sektorju policije, brez vpliva na člena 126 in 127. V zvezi s posredovanjem podatkov po členu 46 veljajo še naslednje določbe:

- (a) pogodbenica prejemnica lahko podatke uporablja izključno za namene, ki jih določi pogodbenica, ki je podatke posredovala, in v skladu s pogoji, ki jih določi ta pogodbenica;
- (b) podatki se lahko sporočijo samo policijskim silam in organom; drugim organom se podatki ne smejo posredovati brez predhodnega soglasja pogodbenice, ki jih je poslala;

- (c) pogodbenica prejemnica pogodbenico, ki je podatke posredovala, na zahtevo obvesti o uporabi podatkov in o rezultatih te uporabe.

Člen 130

Če se osebni podatki sporočijo prek uradnika za zvezo iz člena 47 ali člena 125, se določbe iz tega naslova ne uporabljajo, razen če uradnik za zvezo posreduje take podatke pogodbenici, ki ga je dodelila na ozemlje druge pogodbenice.

NASLOV VII

IZVRŠNI ODBOR

Člen 131

1. Za namene izvajanja te konvencije se ustanovi Izvršni odbor.
2. Ne glede na posebna pooblastila, ki jih ima Izvršni odbor po tej konvenciji, je njegova splošna naloga, da zagotavlja pravilno izvajanje te konvencije.

Člen 132

1. Vsaka pogodbenica ima v Izvršnem odboru en sedež. Pogodbenice v odboru zastopa minister, odgovoren za izvajanje te konvencije; ministru lahko, če je potrebno, pomagajo strokovnjaki, ki lahko sodelujejo v razpravah.

Člen 134

Določbe te konvencije se uporabljajo samo, kolikor so združljive s pravom Skupnosti.

Člen 135

Določbe te konvencije se uporabljajo ob upoštevanju Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967.

2. Izvršni odbor sprejema svoje odločitve soglasno. Odbor določi način svojega poslovanja; v tej zvezi lahko predvidi pisni postopek odločanja.

3. Na zahtevo predstavnika pogodbenice se lahko dokončna odločitev o predlogu, ki ga je obravnaval Izvršni odbor, odloži za največ dva meseca od datuma predložitve tega predloga.

4. Izvršni odbor lahko za pripravo odločitev ali za izvajanje drugih nalog ustanovi delovne skupine, ki jih sestavljajo predstavniki uprav pogodbenic.

Člen 133

Izvršni odbor se vsakič sestane na ozemlju druge pogodbenice. Sestaja se tako pogosto, kolikor je potrebno za izvajanje njegovih nalog.

NASLOV VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 136

1. Pogodbenica, ki se namerava s tretjo državo pogajati o mejnih kontrolah, o tem pravočasno obvesti druge pogodbenice.

2. Nobena pogodbenica ne sklene z eno ali več tretjimi državami sporazuma o poenostavitvi ali odpravi mejnih kontrol brez predhodnega soglasja drugih pogodbenic in ob upoštevanju pravice držav članic Evropskih skupnosti, da skupaj sklenejo tak sporazum.

3. Odstavek 2 se ne uporablja za sporazume o obmejnem prometu, če so ti sporazumi v skladu z izjemami in režimom, sprejetim na podlagi člena 3(1).

Člen 137

Pridržki, razen pridržkov iz člena 60, v zvezi s to konvencijo niso dopustni.

Člen 138

Za Francosko republiko se določbe te konvencije uporabljajo samo za evropsko ozemlje Francoske republike.

Za Kraljevino Nizozemsko se določbe te konvencije uporabljajo samo za ozemlje kraljevine v Evropi.

Člen 139

1. Ta konvencija se ratificira, sprejme ali potrdi. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi se deponirajo pri vladi Velikega vojvodstva Luksemburg, ki o tem obvesti vse pogodbenice.

2. Ta konvencija začne veljati prvi dan drugega meseca po deponiranju zadnje listine o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi. Določbe o ustanovitvi, dejavnostih in pooblastilih Izvršnega odbora se uporabljajo od začetka veljavnosti te konvencije. Druge določbe se uporabljajo od prvega dne tretjega meseca po začetku veljavnosti te konvencije.

3. Vlada Velikega vojvodstva Luksemburg obvesti vse pogodbenice o datumu začetka veljavnosti.

Člen 140

1. Pogodbenica te konvencije lahko postane katera koli država članica Evropske skupnosti. Za pristop je treba skleniti sporazum med to državo in pogodbenicami.

2. Takšen sporazum morajo ratificirati, sprejeti ali potrditi država, ki pristopi, ter vse pogodbenice. Sporazum začne veljati prvi dan drugega meseca po deponiranju zadnje listine o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi.

Člen 141

1. Vsaka pogodbenica lahko depozitarju izroči predlog za spremembo te konvencije. Depozitar ta predlog pošlje drugim pogodbenicam. Na zahtevo katere koli pogodbenice pogodbenice ponovno pregledajo določbe Konvencije, če so se po njihovem mnenju okoliščine, ki so obstajale ob začetku veljavnosti Konvencije, bistveno spremenile.

2. Pogodbenice sprejemajo spremembe te konvencije soglasno.

3. Spremembe začnejo veljati prvi dan drugega meseca po deponiranju zadnje listine o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi.

Člen 142

1. Pri sklepanju konvencij za dokončno oblikovanje območja brez notranjih meja med državami članicami Evropskih skupnosti se pogodbenice dogovorijo za pogoje, pod katerimi se določbe te konvencije nadomestijo ali spremenijo glede na ustrezne določbe takih konvencij.

Pogodbenice pri tem upoštevajo dejstvo, da lahko določbe te konvencije predvidevajo veliko širše sodelovanje kakor določbe navedenih konvencij.

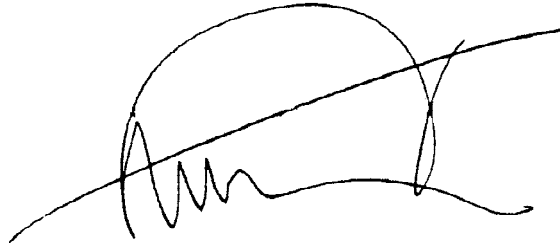
Določbe, ki so v nasprotju z določbami, dogovorjenimi med državami članicami Evropskih skupnosti, se v vsakem primeru spremenijo.

2. Spremembe te konvencije, za katere pogodbenice menijo, da so potrebne, se ratificirajo, sprejmejo ali potrdijo. Določbe člena 141(3) se uporabljajo pod pogojem, da spremembe ne začnejo veljati, dokler med državami članicami Evropskih skupnosti ne začnejo veljati navedene konvencije.

V dokaz navedenega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

V Schengnu, devetnajstega junija tisoč devetsto devetdeset, v enem izvorniku v francoskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Izvirnik se deponira v arhivu vlade Velikega vojvodstva Luksemburg, ki pošlje overjeno kopijo vsaki pogodbenici.

Za Vlado Kraljevine Belgije

Za Vlado Zvezne republike Nemčije

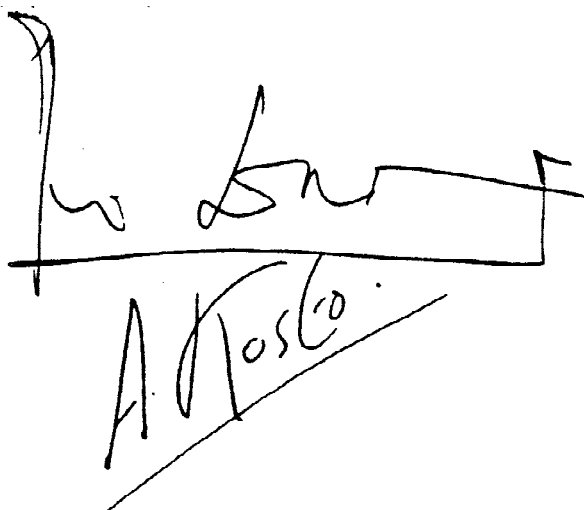
Za Vlado Francoske republike

Za Vlado Velikega vojvodstva Luksemburg

Za Vlado Kraljevine Nizozemske

SKLEPNA LISTINA

Ob podpisu Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah so pogodbenice sprejele naslednje izjave:

1. Skupna izjava o členu 139

Države podpisnice pred začetkom veljavnosti Konvencije druga drugo obvestijo o vseh okoliščinah, ki bi lahko pomembneje vplivale na področja, ki jih ureja ta konvencija, in na njeno uveljavitev.

Konvencija se ne uveljavi, dokler v državah podpisnicah niso izpolnjeni predpogoji za njeno izvajanje in se dejansko ne izvajajo kontrole na zunanjih mejah.

2. Skupna izjava o členu 4

Pogodbenice se zavezujejo storiti vse, kar je v njihovi moči, da hkrati dosežejo ta rok in da preprečijo kakršne koli pomanjkljivosti glede varnosti. Izvršni odbor do 31. decembra 1992 pregleda napredek pri pripravah. Kraljevina Nizozemska poudarja, da ni izključeno, da se bodo nekatera letališča težko držala tega roka, vendar zaradi tega ne bo pomanjkljivosti glede varnosti. Druge pogodbenice bodo upoštevale te okoliščine, čeprav se ne sme dovoliti, da bi to povzročilo težave na notranjem trgu.

Ob težavah Izvršni odbor preveri, kako je mogoče na najboljši način doseči hkraten začetek izvajanja teh ukrepov na letališčih.

3. Skupna izjava o členu 71(2)

Če pogodbenica v zvezi s svojo notranjo politiko o preprečevanju in obravnavanju zasvojenosti s prepovedanimi drogami odstopa od načela iz člena 71(2), vse pogodbenice sprejmejo potrebne kazenske in upravne ukrepe za preprečevanje in kaznovanje nedovoljenega uvoza in izvoza takih proizvodov in snovi, zlasti na ozemlja drugih pogodbenic.

4. Skupna izjava o členu 121

V skladu z zakonodajo Skupnosti pogodbenice ne zahtevajo fitopatološkega pregleda in fitopatoloških potrdil za vrste rastlin in rastlinskih proizvodov:

(a) *naštete pod 1 ali*

(b) *naštete pod 2 do 6 in ki so po poreklu iz ene od pogodbenic:*

(1) *Rezano cvetje in deli rastlin, namenjeni za okras:*

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis.

(2) *Sveže sadje:*

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus.

(3) *Les:*

Castanea

Quercus.

(4) *Rastno podlago, v celoti ali delno sestavljeno iz zemlje ali trdnih organskih snov, kakor so deli rastlin, šota in lubje s humusom, vendar ne v celoti sestavljeno iz šote.*

(5) *Semena.*

(6) *Žive rastline, našteje v nadaljevanju, ki se uvrščajo v spodnje tarifne številke Carinske nomenklature, objavljene v Uradnem listu Evropskih skupnosti dne 7. septembra 1987.*

Tarifna oznaka KN	Poimenovanje
0601 20 30	Gomoljnice, čebulnice, koreninski gomolji in stebelni gomolji in korenike, rastoče ali cvetoče: orhideje, hiacinte, narcise in tulipani
0601 20 90	Gomoljnice, čebulnice, koreninski gomolji in stebelni gomolji in korenike, rastoče ali cvetoče: drugo
0602 30 10	<i>Rhododendron simsii (Azalea indica)</i>
0602 99 51	Na prostem rastoče rastline: trajnice
0602 99 59	Na prostem rastoče rastline: drugo
0602 99 91	Sobne rastline: cvetoče rastline, z brsti in cvetovi, razen kaktej
0602 99 99	Sobne rastline: drugo

5. *Skupna izjava o nacionalnih azilnih politikah*

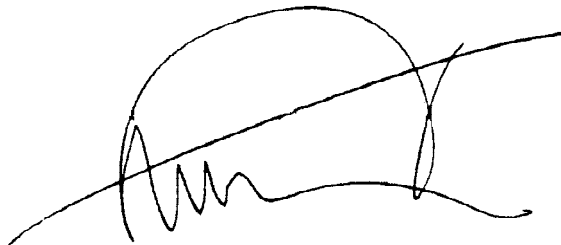
Pogodbenice pripravijo pregled nacionalnih azilnih politik z namenom, da jih uskladijo.

6. *Skupna izjava o členu 132*

Pogodbenice svoje nacionalne parlamente obveščajo o izvajanju te konvencije.

V Schengnu, devetnajstega junija tisoč devetsto devetdeset, v enem izvorniku v francoskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Izvirnik se deponira v arhivu vlade Velikega vojvodstva Luksemburg, ki overjeno kopijo pošlje vsaki pogodbenici.

Za Vlado Kraljevine Belgije

Za Vlado Zvezne republike Nemčije

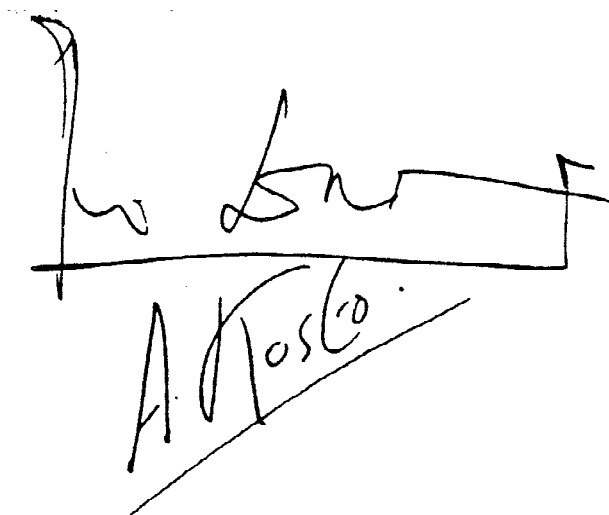
Za Vlado Francoske republike

Za Vlado Velikega vojvodstva Luksemburg

Za Vlado Kraljevine Nizozemske

A. Moscovici

ZAPISNIK

Dodatno k Sklepnii listini Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladamii držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah so se pogodbenice v zvezi s to konvencijo seznanile z naslednjimi enostranskimi izjavami:

I. Izjava o področju uporabe te konvencije

Pogodbenice ugotavljajo, da se po mednarodnem pravu po združitvi obeh nemških držav področje uporabe Konvencije razširi tudi na ozemlje sedanje Nemške demokratične republike.

II. Izjave Zvezne republike Nemčije o razlaganju Konvencije

1. Konvencija je bila sklenjena v luči bližnje združitve obeh nemških držav.

Nemška demokratična republika za Zvezno republiko Nemčijo ni tuja država.

Člen 136 se ne uporablja za odnose med Zvezno republiko Nemčijo in Nemško demokratično republiko.

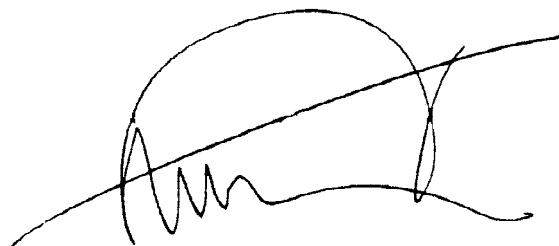
2. Ta konvencija ne vpliva na ureditev, ki je bila dogovorjena z izmenjavo pisem med Nemčijo in Avstrijo dne 20. avgusta 1984, o poenostavitvi kontrol na njihovih skupnih mejah za državljane obeh držav. Takšno ureditev pa je treba izvajati v luči najpomembnejših zahtev pogodbenic Schengenskega sporazuma glede zagotavljanja varnosti in priseljevanja, tako da bodo te olajšave v praksi dejansko omejene na avstrijske državljane.

III. Izjava Kraljevine Belgije o členu 67

Postopek, ki se bo notranje izvajal za prenos izvrševanja tujih kazenskih sodb, ne bo postopek, ki je po belgijski zakonodaji določen za transfer obsojencev med državami, ampak poseben postopek, ki bo določen ob ratifikaciji te konvencije.

V Schengnu, devetnajstega junija tisoč devetsto devetdeset, v enem izvorniku v francoskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Izvirnik se deponira v arhivu vlade Velikega vojvodstva Luksemburg, ki overjeno kopijo pošlje vsaki pogodbenici.

Za Vlado Kraljevine Belgije

Za Vlado Zvezne republike Nemčije

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, connected letters that appear to be 'L', 'S', and 'G'.

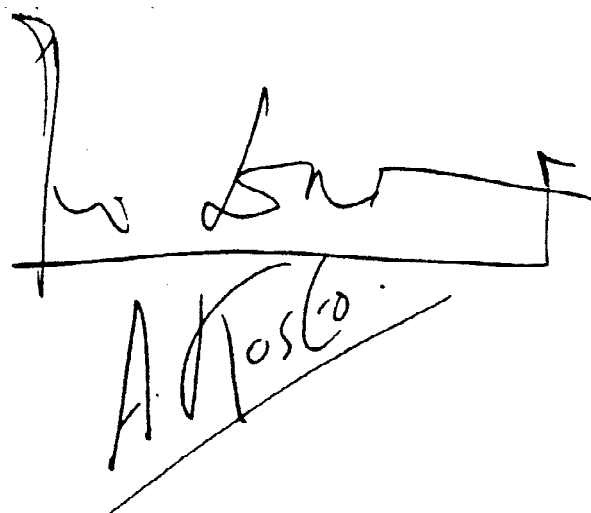
Za Vlado Francoske republike

A handwritten signature in black ink, appearing as a series of fluid, connected loops and lines.

Za Vlado Velikega vojvodstva Luksemburg

A handwritten signature in black ink, featuring a prominent circular loop at the top and several vertical strokes below.

Za Vlado Kraljevine Nizozemske

A handwritten signature in black ink, with a large, stylized 'W' at the beginning, followed by several horizontal and vertical strokes, and the name 'A. Moscovici' written below a horizontal line.

SKUPNA IZJAVA

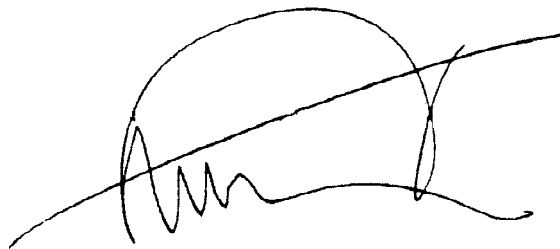
MINISTROV IN DRŽAVNIH SEKRETARJEV, KI SO SE SESTALI V SCHENGNU DNE
19. JUNIJA 1990

Vlade pogodbenic Schengenskega sporazuma bodo začele ali nadaljevale razprave, zlasti na naslednjih področjih:

- izboljšanje in poenostavitev prakse na področju izročanja;
- izboljšanje sodelovanja pri uvedbi postopkov o cestno prometnih prekrških;
- uvedba pravil za medsebojno priznavanje nesposobnosti za vožnjo motornih vozil;
- možnost vzajemne izterjave denarnih kazni;
- uvedba pravil o medsebojnih prenosih kazenskih postopkov, vključno z možnostjo premestitve obtožencev v izvorno državo;
- uvedba pravil o vrnitvi mladoletnikov, ki so bili nezakonito odpeljani iz varstva osebe, kateri so zaupani, v izvorno državo;
- nadaljnja poenostavitev kontrol komercialnega pretoka blaga.

Sestavljeno v Schengnu, devetnajstega junija tisoč devetsto devetdeset, v enem izvorniku v francoskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Izvirnik se deponira v arhivu vlade Velikega vojvodstva Luksemburg, ki overjeno kopijo pošlje vsaki pogodbenici.

Za Vlado Kraljevine Belgije

Za Vlado Zvezne republike Nemčije

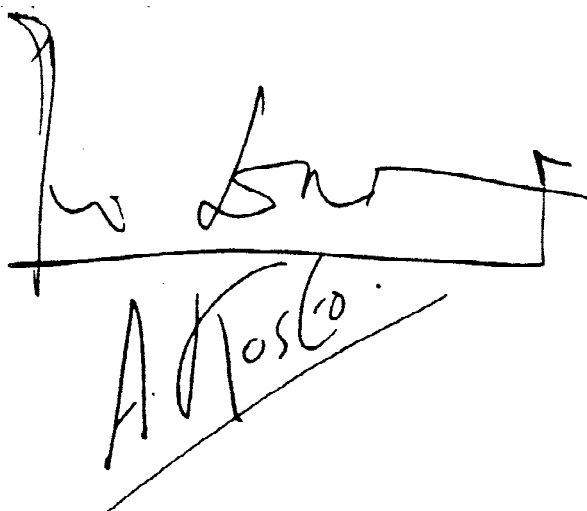
Za Vlado Francoske republike

Za Vlado Velikega vojvodstva Luksemburg

Za Vlado Kraljevine Nizozemske

A. Rosco.

IZJAVA MINISTROV IN DRŽAVNIH SEKRETARJEV

Dne 19. junija 1990 so predstavniki vlad Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Francoske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg in Kraljevine Nizozemske v Schengnu, v Velikem vojvodstvu Luksemburg, podpisali Konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.

Ob podpisu te konvencije so sprejeli naslednje izjave:

- Pogodbenice menijo, da Konvencija pomeni pomemben korak na poti ustvarjanja območja brez notranjih meja in je podlaga za nadaljnje dejavnosti med državami članicami Evropskih skupnosti.
- Ob upoštevanju nevarnosti na področju varnosti in ilegalnih migracij ministri in državni sekretarji poudarjajo potrebo po učinkovitih kontrolah zunanjih meja v skladu z enotnimi načeli iz člena 6. Za izvajanje teh enotnih načel morajo pogodbenice zlasti spodbujati usklajevanje delovnih metod za mejno kontrolo in varovanje meje.

Poleg tega bo Izvršni odbor pregledal vse ustrezne ukrepe za vzpostavitev enotnih in učinkovitih kontrol na zunanjih mejah in za njihovo praktično izvajanje. Taki ukrepi bodo vključevali ukrepe, ki omogočajo ugotovitev okoliščin, v katerih so tujci vstopili na ozemlja pogodbenic, poenotenje kriterijev za zavrnitev vstopa, pripravo skupnega priručnika za uradnike, odgovorne za nadzor meje, in za spodbujanje enake stopnje kontrole na zunanjih mejah z izmenjavami in skupnimi delovnimi obiski.

Ob podpisu Konvencije so tudi potrdili odločitev centralne pogajalske skupine, da ustanovi delovno skupino, ki ima naslednje naloge:

- da do začetka veljavnosti Konvencije centralno pogajalsko skupino obvešča o vseh okoliščinah, ki bistveno vplivajo na področja, ki jih zajema Konvencija, in na uveljavitev Konvencije, zlasti o napredku pri usklajevanju pravnih določb pri združevanju obeh nemških držav;
- da se medsebojno posvetuje o kakršnem koli vplivu, ki bi ga ta uskladitev in te okoliščine lahko imele za izvajanje Konvencije;
- da za gibanje tujcev, ki so oproščeni zahteve po pridobitvi vizuma, pred začetkom veljavnosti Konvencije pripravi praktične ukrepe in predloge za uskladitev postopkov za izvajanje kontrol oseb na bodočih zunanjih mejah.